

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické
univerzity Brno

1 • 2017

Zkouškové období

– pohled z obou stran „barikády“

CENY MEDICA VETERINARIA 2016

Nicol Janecko

– výzkum v zahraničí
znamená nejednu výzvu

PRAXE V SENEGALU DÍKY IMA VFU

téma

- Tak mi podejte index, kolego... **1**
redakce
- Je to neuvěřitelné, jak vše uteče
aneb Dojmy z prvního semestru **2**
*Jana Brychtová, Emma Šůkalová,
Kristýna Kounková*
- Každé zkuškové je o psychice,
říká studentka po 3 letech na FVL **5**
Monika Mizeráková
- Nejhorší je, když lidé vylezou a tvrdí,
že v těch vázách vůbec nejsou kytky
z políčka! **6**
Jana Brychtová, Kristýna Kounková
- Nechceme vás u zkoušek topit,
vzkazují zkoušející **8**
redakce

informace

- Medica Veterinaria 2016 **10**
Karel Kovařík
- Vědec si musí najít problém, který ho
chytne, říká profesorka Svobodová
ocenená za celoživotní přínos vědě **13**
Kristýna Kounková

fakulty

- Výzkum v zahraničí znamená nejednu
výzvu, ale lidé vždycky pomůžou **14**
Kristýna Kounková
- Exkurze středoškoláků
z Hradce Králové na VFU Brno **18**
Jana Doleželová
- Školení inspektorů SZPI na FVHE **18**
Jana Doleželová
- SVS ČR má zájem o absolventy
VFU Brno **19**
Jana Doleželová
- Merck Scholarship 2016 **19**
Miriam Števo
- Praxe v africké lékárně – jak moc
reálně to zní? **20**
Jana Doleželová
- Kvalitu prací studentů VFU oceňuje
i odborná společnost **21**
redakce

rektorát

- Seriál „137/2016“ aneb Co přináší
novela vysokoškolského zákona? **22**
Kristýna Kounková

studenti

- Víkendová výměna ČR-SR-HU-PL **24**
Tereza Schubertová
- Dojmy študentky z Budapešti **25**
Lily Fraser
- Studentská výměna IVSA Brno,
Czech Republic – IVSA Cluj-Napoca,
Romania **26**
Zuzana Špalková
- Lidé považují antibiotika za silnější léky,
ukázal Antibiotický den 2016 **28**
Zuzana Poláčková
- EPSA Autumn Assembly 2017 v Brně **29**
Zuzana Jirotková
- Nemocnice pro medvídky **30**
Veronika Šalajková a Eliška Žubretovská
- Studenti veterinárního lékařství
se školili v akutní medicíně **31**
Kristýna Kounková, Dobra Malíková

události

- Zájemci o studium, hlase se! **32**
Kristýna Kounková

horizonty

- Trénovat na půlku se nedá, často
se musíme rozhodovat mezi školou
a tréninkem, shodují se úspěšné
sportovkyně z VFU Brno **34**
redakce

co • kdy • kde

- Kalendář akcí **36**

VITA UNIVERSITATIS

časopis Veterinární
a farmaceutické univerzity Brno

1 ▸ **2017**
X. ročník

Vydává:

Veterinární a farmaceutická univerzita
Brno
Palackého tř. 1946/1, 612 42 Brno

Vychází:

4x ročně

Redakční rada:

Mgr. Kristýna Kounková – předsedkyně
MVDr. Mirko Treu, CSc.
MVDr. Karel Kovařík
MVDr. Hana Štegnerová
PharmDr. Jan Šaloun, Ph.D.
doc. PharmDr. Kateřina Kubová, Ph.D.
PharmDr. Tünde Ambrus, Ph.D.
Mgr. Jana Doleželová
zástupce IVSA
zástupce USF

Redakce:

Mgr. Kristýna Kounková
Tel.: 541 562 010, 724 321 352
kounkovak@vfu.cz

Grafická úprava a sazba:

Martina Petrová, 608 740 583

Jazyková korektura:

Éva Bublová

Tisk:

Tiskárna Didot, spol. s r.o.
www.tiskarna-didot.cz

Reg. č.: MK ČR E 18254
ISSN 1803-3830

Redakční uzávěrka pro č. 2/17:

2. 4. 2017

Příští číslo vyjde:

2. 5. 2017

Za obsah dodaných textů odpovídají
autoři

© Veterinární a farmaceutická
univerzita Brno

Obálka: Univerzita se probouzí ze
zimního období šera, sněhu a zkoušek
foto: M. Petrová

Tak mi podejte index, kolego...

► Uplynulé zimní týdny přinesly sice klid do laboratoří, ale rozhodně ne do studentských duší. Chodby a posluchárny měly jen dva stavy – živo jako v úlu nebo liduprázdno. Po 13 týdnech semestru zachvátilo univerzitu zkuškové období.

Rozhodli jsme se toto číslo věnovat z velké části právě tématu zkoušek. Vždyť jsou při nejmenším stejně zásadní součástí života univerzity jako výuka nebo výzkum. A jak podstatné místo hrají ve vzpomínkách!

A tak jsme se vydali mezi zkoušené i zkoušející a ptali se na jejich dojmy, postřehy, zaručené recepty a tipy, čeho se vyvarovat. Zástupce prvních ročníků jsme poprosili o shrnutí pocitů za celý uplynulý semestr. Protože ale chápeme, že zkušenost je citlivá, osobní a často emočně náročná věc, jsou všechny odpovědi anonymizované. Děkujeme všem, kteří nám pomohli a odpovědi poskytl.

V tomto čísle ale nechybí ani pokračování seriálu o novele vysoko-

školského zákona, příběhy úspěšných studentů i oceněných vědců nebo zprávy o událostech na fakultách. Studentské články vás seznámí s další IVSA Exchange, Seminářem akutní medicíny nebo osvětovými aktivitami Unie studentů farmacie nebo dojmy z práce v africké lékárně.

S omluvou za chybu v minulém čísle přinášíme také slibovaný rozhovor s doktorkou Nicol Janecko.

Jaké pocity se pojí se zkuškovým obdobím vám? Máte nějakou příhodu, na kterou rádi vzpomínáte nebo naopak vzpomínku, která vás i po letech budí ze spaní? Podělte se o ně a napište nám!

► text: redakce
foto: archiv VFU Brno

Poslední snahy vrýt si do paměti celá skripta před začátkem zkoušky

Všichni se nakonec potkáme v SIC

JE TO NEUVĚŘITELNÉ, JAK VŠE UTEČE ANEB DOJMY Z PRVNÍHO SEMESTRU

► Vstup do života vysokoškolského života je nezapomenutelnou událostí. Jak svůj první semestr na univerzitní půdě zhodnotili letošní studenti prvních ročníků? Zeptali jsme se a přinášíme výběr z odpovědí (výběr proto, že v plném znění by dojmy vydaly na samostatné číslo).

VETERINA

Jak rychle ti utekl první semestr na VFU?

1 Nastoupila jsem jako vyžděšený prvák a mrknutím oka už mám za sebou první semestr, všechny zkoušky a už se ženu vstříc dalšímu semestru. Je to neuvěřitelné, jak to vše rychle uteče...

2 Zimní semestr na VFU mi utekl velmi rychle. Chvilí člověku trvá než se zorientuje, jak co funguje, kde má přednášky, cvika a najednou už je polovina semestru pryč! Na začátku jsem si říkala, že 13 týdnů je opravdu dost času, ale hrozně rychle to uteklo.

3 První semestr utekl hodně rychle a letí to dál. Všichni říkají: na šest let? to bych se zbláznil...ale mně už to tak dlouhé nepřijde.

Jaký zážitek z uplynulých týdnů na univerzitě pro tebe byl nejsilnější? Proč?

1 To je asi pro většinu prváků první zkouška. Pro mě to rozhodně silný zážitek byl. Přece jen od maturity uběhlo docela dost času a člověk zapomene, jaké nervy to jsou.

2 Myslím si, že asi pro každého z nás první ústní zkouška, přece jen už to není gymnázium nebo střední škola a nemůžeme se ze zkoušení „vykecat“.

3 Jednoznačně seznamovák, protože jsem dlouho nezažila tak skvělou partu lidí, strašně příjemných, nikdo se na tebe nedívá stylem „A ty ses tu vzala kde?“ – prostě úžasní přátelští lidé.

Kdy a jak jsi zažil/a svůj největší šok z vysokoškolského života?

1 Největší šok bylo asi nastěhování do Brna, kde jsem před tím byl asi jenom na přijímačkách, ale naštěstí mně celou dobu, než jsem si zvykl, hodně pomáhaly mapy na mobilu, podle kterých jsem chodil úplně všude.

2 Byl pro mě docela šok, co se po nás vše vyžaduje, protože jsem na takové tempo nebyl zvyklý a popravdě mám s tím pořád trochu problém. Je taky trochu šok, že jsou kolem tebe najednou všichni chytří a ty si často připadáš úplně hloupý, na což jsem taky moc zvyklý nebyl. Ale je to spíš o jedinci, protože vídím, že je zde spousta lidí, co vše s přehledem znají a nemusí se ani tolik učit.

3 Možno počet strán v Najbrtovi? Anatomické „múzeum“ a divotvorné preparáty na prvom cvičení z anatómie? Zorientovať sa v obrovskom areáli tak, aby som včas našla cvičebňu chémie? Nie, myslím, že najväčším šokom pre mňa bolo zistenie, že odrazu som na všetko sama. Nikoho nezaujímá, že nemám učebnicu, nikoho nezaujímá, prečo som neprišla na prednášku, nikoho nezaujímá, že tieto genetické príklady sme na gympli neprebrali a nikoho nezaujímá ani to, že mi došlo mlieko a zajtra nemám čo raňajkovať. Len mňa. Všetko je zrazu čisto na mne.

První semestr je za námi, jedenáct před námi

Top předmět v prvním semestru podle tebe?

- 1** Je to divné, ale nejvíc mě asi bavila cvičení z biostatistiky a přednášky se mi nejvíce líbily od prof. Tichého.
- 2** K tým najzaujímavejším patria azda tie najťažšie ako anatómia a histológia. Neodpustila by som si, ak by som z prednášajúcich nevyzdvihla pána profesora Tichého, pretože tento človek má môj veľký obdiv nielen za kvantum vedomostí, ktoré skromne nosí v hlave, ale aj za jeho neuveriteľné rečnícke umenie a schopnosť zaujať publikum. Tiež vrelo odporúčam voliteľný predmet jazdectvo, kam som chodila každý týždeň relaxovať.
- 3** Světe, div se – anatómie. Je to pomerně těžký předmět, hlavně kvůli množství informací, které si musíme zapamatovat, ale baví mě poznávat, jak to ve zvířecím těle vypadá a funguje od kostí až po kůži.

Tvůj největší úspěch prvního zkouškového?

- 1** První áčko u docenta Párala, od něj si toho hodně vážím.
- 2** To, že jsem se dokázal připravit natolik, abych mohl jít ke každé zkoušce v klidu, téměř s jistotou, že každou otázku zvládnou.

- 3** Asi fakt, že jsem si na STAGu zvládl zapsat termíny a dokonce i tam, kam jsem chtěl.
- 4** Že jsem ho zvládla velmi brzy. Většinu předmětů jsem zvládla v předtermínech a už mi zbyla jen biologie, kterou jsem si dala hned na první polovinu ledna, takže po složení zkoušek mi zbyl měsíc volno. A tak se snažím si ho co nejvíce užít, cestuji, sportuji a bavím se s přáteli, než mi začne nový semestr.

- 4** Ak by som mohla vrátiť čas a zmeniť svoje rozhodnutie o vysokej škole, určite by som svoju voľbu nemeni-la. Úroveň a vybavenie školy je bezchybné, rovnako ako všetci ľudia sú ochotní a nápomocní. Treba mať na pamäti dôvod, pre ktorý sme sa rozhodli študovať toto úžasné povolanie, alebo lepšie povedané poslanie. Ja osobne to beriem tak, že si plním sen...

Odpovídá zatím studium tvým představám a očekáváním?

- 1** Zatím ano, ale tak trochu to neplatí, protože jsem od několika veterinářů věděla, do čeho jdu a na střední jsme z toho spoustu měli, takže zatím dobrý.
- 2** Že škola bude náročná, jsem čekal, ale nepřipouštěl jsem si fakt, že bych na to nemusel stačit.
- 3** Už předem mě pár lidí varovalo, že VFU je těžká škola a s tím jsem sem šla, takže mě nic zas až tolik nepřekvapilo. Spíš jsem byla mile překvapena spoustou aktivit, seminářů a kroužků, kam se můžu přihlásit.

Kdyby ses teď mohl/a vrátit zpět na začátek semestru, udělal/a bys něco jinak? Co, jak a proč?

- 1** Před zkouškou z biologie bych určitě změnil to, že jsem nebyl ani na jedné přednášce, ale teď, když už mám po ní, toho vůbec nelituju.
- 2** Na začátek bych se nevrátila, chyby mě spíš posouvají vpřed a všechno, co jsem udělala, mělo nějaký smysl (teda aspoň myslím).
- 3** Asi bych se učil i o víkendech a ne jenom přes týden.
- 4** Kdybych se vrátila zpátky na začátek semestru, tak bych se už hned začala učit na anatomii, abych to nemusela dohánět na poslední chvíli!

Kde najít klid a skripta? V knihovně!

Kolik hodin jsi za semestr přibližně strávil/a ve škole? A kolik přípravou doma?

- 1 Za semestr jsem strávila ve škole dost času, protože jsem poctivě chodila na přednášky, asi tak po dvou měsících jsem vynechávala přednášky biologie, zájmových chovů (ty byly v 7 ráno a celý úterý jinak volný... no postel prostě byla silnější) biofyziky a chemie, protože jsem nerozuměla absolutně ničemu.
- 2 Do školy jsem chodil pravidelně, ale některé přednášky jsem vynechal, abych se mohl věnovat těžším předmětům.
- 3 Učila jsem se opravdu hodně. Nedočkám to asi přesně spočítat. Do školy jsem chodila na většinu přednášek a na všechna cvičení, takže jsem ve škole strávila hodně času. Možná tím, že jsem ve škole chodila na přednášky, nemusela jsem se doma tolik učit. Ale samozřejmě že jsem před kolokvií strávila skoro celý den v knížkách.

FARMACIE

Jak rychle ti utekl první semestr na VFU?

- 1 On bol nejaký semester?
- 2 Veľmi rýchlo, aj keď začiatok štúdia bol ťažký, po čase si človek zvykne a ani sa nenazdá, a ani nie v polovici januára má hotové všetky skúšky.
- 3 Veľmi.

Jaký zážitek z uplynulých týdnů na univerzitě pro tebe byl nejsilnější? Proč?

- 1 Rozhodně přednášky s panem profesorem Kizkem.
- 2 Asi Halloween a imatrikulace, kdy jsem se seznámila se super lidmi.

Kdy a jak jsi zažil/a svůj největší šok z vysokoškolského života?

- 1 Dostala jsem nejhorší známku z Dějin a to bylo BI!!!
- 2 Asi ještě nezažila.
- 3 Když jsem poprvé viděl, kolik učiva budeme muset zvládnout za tak krátký čas. A to nemluvím o tom, co nás čeká v letním semestru.

Top předmět v prvním semestru podle tebe?

- 1 Mně se nejvíce líbila Předlékařská první pomoc. Na tu jsem chodil celkem rád.
- 2 Latina, Šenkýřová je skvelá.
- 3 Botanika 1- najviac praxe a najjednoduchšie ukončenie.
- 4 Morfologie.

Tvůj největší úspěch prvního zkušového?

- 1 Áčko z obávanvej biológie.
- 2 Všetchno hotové napoprvé.
- 3 Mám to všetko.

Odpovídá zatím studium tvým představám a očekáváním?

- 1 Zatím to je všechno takové obecné, ale je potřeba pochopit základy, abychom mohli úspěšně absolvovat další předměty, blíž spojené s naší budoucí prací v lékárně.
- 2 Ano.
- 3 Zatím převyšuje má očekávání.

Kdyby ses teď mohl/a vrátit zpět na začátek semestru, udělal/a bys něco jinak? Co, jak a proč?

- 1 Nie.
- 2 Jela bych na seznamovák, abych se dříve seznámila.
- 3 Určitě bych se učil postupně celý semestr a nenechal to všechno na zkuškové období.

Kolik hodin jsi za semestr přibližně strávil/a ve škole? A kolik přípravou doma?

- 1 42 hodin týdně + 4 hodiny doma.
- 2 Všetchny hodiny jsem myslela na školu.
- 3 36 hodin ve škole a asi 4 doma za týden.
- 4 Viac v škole, doma moc nie, iba len cez skúškové.
- 5 Tak ve škole cca 200 hodin a doma něco málo přes 3 týdny.

ptaly se: Jana Brychtová, Emma Šúkalová, Kristýna Kounková
foto: archiv VFU Brno

KAŽDÉ ZKOUŠKOVÉ JE O PSYCHICE, ŘÍKÁ STUDENTKA PO 3 LETECH NA FVL

Veľmi sa mi osvedčilo, keď som si termíny skúšok dala opačne oproti ostatným spolužiakom, t.j. ako prvú histológiu a anatómiu až potom. V skúškovom, kde má študent „len“ dve skúšky, sa takto dá kalkulovať. Skúšajúci sú aj často príjemnejší, keď je na termíne menej ľudí. Spomínam si na moju skúšku z anatómie a na to, ako ma skúšal MVDr. Martin Pyzsko – mimochodom on je asi to najlepšie, čo môže neskúseného prváka stretnúť. Nielenže naučí, ale hlavne vás obrní proti hrôzám, ktoré môžu počas štúdia ešte nastať. Napokon ale ako sa hovoria, ťažko na cvičisku, ľahko na bojisku, a skúška s ním môže byť naozaj vtipná, samozrejme, študent musí prísť pripravený. Pamätám si, ako mi na skúške tvrdil, že by mi veľmi rád dal A a ja na to oduševnene, ale že to sa ale vôbec nemusí obťažovať, že nie je treba.

Keď sa na to takto spätne pozerám, prvý ročník nie je taký náročný, aké náročné je sa pripraviť psychicky na to, že človek musí konať sám za seba, zodpovedne, že ho nikto nebude vodiť za ručičku. V podstate každé skúškové je o psychike. Pripravu nikdy netreba podceňovať. Keď je študent pripravený, nemalo by ho rozhodiť takmer nič, hoci všetci sme len ľudia, rovnako tak aj skúšajúci, a keď študent nevie a oni nemajú svoj deň, nebude jednoduché dôjsť až k vysnívanému zapisovaniu známky do indexu. Ja som našťastie nemala výrazne zlú skúsenosť so skúšajúcim, naopak skôr sa ma snažili naviesť, a to myslím najviac upokojí, keď študent príde k niekomu, na kom už odo dverí nevidí, že ho chce vyhodiť.

Náročnosť štúdia sa v tomto skúškovom období, v zimnom semestri v treťom ročníku, podľa môjho názoru znásobila. Študent sa musí prebojovať piatimi skúškami, čo je šok po obdobiach, kedy sme mali maximálne

▶ Ako študentka tretieho ročníka, mám za sebou už niekoľko skúškových období. Za veľmi strašidelné budem určite považovať skúškové v letnom semestri v prvom ročníku. Vedomosti z predmetov ako anatómia a histológia, na ktorých sa bazírovalo celý rok, bolo treba preveriť. Bolo to prvé veľké skúškové, pre prváka niečo neskutočné. U poniektorých z nás prišlo aj na slzy. Ale ja osobne sa napokon nemôžem sťažovať.

tri skúšky. Okrem kvanta učenia proti vám hrá hlavne čas. Mnohí to vyriešili predtermínmi. Ja som ich nevyužila z pracovných dôvodov. V tomto skúškovom sa dnešným dňom učím už mesiac v kuse, na jednu skúšku v priemere týždeň. Pred sebou mám ešte jednu skúšku a musím povedať, že únava už hrá svoje. K udržaniu stavu akej-takej pozornosti je pre mňa nutná ranná káva, obľúbená hudba na zregenerovanie a potom prechádzky s mojím psom. Toto skúškové je zatiaľ najnáročnejšie, hoci musím uznať, že predmety, na ktoré sa pripravujem, sú ďaleko zaujímavejšie. Toxikológia, patologická fyziológia či imunológia, to už je niečo celkom iné, viac praktickejšie. A hoci toxikológia, aj keď zaujímavá, vie najviac potrápiť, ten pocit, keď ju máte zapísanú v indexe, je na nezaplatenie. Teda je tu prospechové štipendium, pre tých najšikovnejších. Odmena za drinu. O prospechovom štipendiu som snívala v druhom ročníku, lebo v prvom to ušlo len o kúsok. Na konci druhého ročníka som však musela zhodnotiť, že ani v ten rok to nevyjde a podobne to hodnotím aj v treťom ročníku. Oveľa istejším finančným zdrojom je pre mňa brigáda. Získanie štipendia je úspech, ale povedala by som, že je to skôr taká čerešnička na torte. Je to síce pekná odmena za to trápenie, ale

to je napríklad pre mňa aj nejaká dobrá knižka, ktorú si väčšinou kupujem za odmenu.

▶
text: Monika Mizeráková
foto: Emma Šúkalová

„Když zjistíš, jaké otázky sis vytáhl...“

NEJHORŠÍ JE, KDYŽ LIDÉ VYLEZOU A TVRDÍ, ŽE V TĚCH VÁZÁCH VŮBEC NEJSOU KYTKY Z POLÍČKA!

► Někdo je s každým dalším semestrem otrlejší, někomu se postupně zhoršuje jeho hysterická povaha. Sondu do studentských duší jsme provedli i ve vyšších ročnících na „farmačce“ a připravili přehled dojmů napříč studiem.

Top předmět?

- 1 Tento semestr farmaceutická chemie. I přes svou vysokou náročnost se mi zdá být konečně předmětem, který má nějaký vliv na mé budoucí povolání a jehož znalosti využiju i při praxi.
- 2 Nejlepším předmětem za moje 4 roky je rozhodně předmět Lékové formy a biofarmacie. Paní doc. Masteiková má neskutečně zajímavý přednes, všechny věci jsou užitečné do praxe. Navštívil jsem všechny její přednášky a byl jsem nadšený.
- 3 Bavilo mě jich hodně, ale nejužitečnější z celého studia pro mě byla Farmaceutická péče. Člověk se naučí aplikovat poznatky z předchozích předmětů a je to předmět, který se velice hodí do praxe. Jinak hodně „game changing“ pro mě byla Aplikovaná genetika a Metody molekulární biologie, které určily směřování mé diplomové práce.
- 4 Předlékařská první pomoc a latina. Z letošního semestru byla zajímavá molekulární biologie.

Nejnáročnější zkouška / největší „strašák“?

- 1 V tomto semestru biochemie.

- 2 Znovu se opakující farmaceutická chemie. Jelikož je to už státnicový předmět, tak mi způsobuje nemalé rozhození fyziologických funkcí.
- 3 Myslím si, že je to organická chemie. Garanti jiných předmětů, které jsou strašáky na naší škole, vás podrží.
- 4 Bezesporu zkouška z Farmakognosie. Stovky stran a mnoho dní a bezesných nocí.
- 5 Největším strašákem pro mě byla a vždycky bude organika.

Největší úspěch? A jak ses za něj odměnil/a?

- 1 Že jsem se ve druhém ročníku zvládla dostat přes zkoušku z organiky. A jak jsem se odměnila? Šla jsem se vyspat.
- 2 Organika na druhý pokus, odměna asi pořádným zapitím.
- 3 B z Farmakognosie! Po té dřině to je fakt zadostiučinění. Odměnila jsem se novou kabelkou.
- 4 Že jsem na téhle škole zůstala i přes existenci předmětu „organická chemie“. Odměňuju se každodenní mantrou „Už je to pryč.“

- 5 Největší úspěch pro mne byl, když jsem udělal poprvé prvního strašáka naší univerzity, a to farmaceutickou chemii. S kamarády jsme to pořádně oslavili v Baru, který neexistuje.
- 6 Největší úspěch zatím nemám. Mám ho v plánu, až udělám farmchemu. A nějaká odměna se určitě plánuje, jen ještě nevím, co to bude. Možná nějaký prodloužený víkend v zahraničí?

Máš nějaký talisman?

- 1 Na všechny zkoušky jsou stejná košile, stejná kravata, stejné boty a samozřejmě i stejné ponožky.
- 2 Ano! Náušnice „sovičky“, bez nich bych nešla na žádnou zkoušku a věřím, že mi doopravdy přináší štěstí.

Co ti při učení nejvíc pomáhá?

- 1 Vědět, že v tom nejsem sama. Že i mi kamarádi ze školy se musí učit a učit. Že třeba nestíhají jako já apod. Dále mi pomáhá mít nějaký režim, dostatečně spát, pravidelně jíst.
- 2 To, že jsem doma a nemusím se starat o jídlo.

Dají se do paměti vřít celá skripta při čekání na zkoušku?

- 3 Psát, psát a psát. Píšu si výpisky, výpisky z výpisků, kartičky. A hoodně vody, občas černý čaj nebo maté. A jídlo!
- 4 Výpisky a poznámky. A při vědomí mě udržuje zelený čaj nebo káva, ale ani to se nesmí přehánět.

Jak dlouho se v průměru připravuješ na zkoušku? A jak dlouhá byla nejdější příprava v tomhle zkouškovém (a na kterou zkoušku)?

- 1 Na běžné zkoušky tak 2–3 dny, to záleží, co je to za zkoušku. V tomhle zkouškovém jednoznačně vede příprava na zkoušku z farmaceutické chemie, už se ji učím téměř měsíc.
- 2 Mám dva typy průměrů – 4 dny nebo 4 týdny. V tomhle zkouškovém jsou to 4 týdny na farmakologii.
- 3 Záleží na druhu zkoušky. Na některé den, na některé 20 dní. Momentálně mi nejvíc času zabírá už zmiňovaná farmaceutická chemie, která tento semestr vede na plné čáře – k dnešnímu dni 21 dní studia. A to mám termín až na konci ledna. Ale pokud bych měl dát průměr přípravy na zkoušku, pohyboval by se tak kolem 4–5 dní.

Máš nějaký vtipný zážitek ze zkoušky?

- 1 Když jsem se ze 78 otázek naučil pouze 2, jelikož jsem měl nějaké informace od starších, že dává vybrat otázky, a že se stačí naučit pouze 2. Šel jsem jako první na celém termínu a když jsem vstoupil do kabinetu, řekla mi, ať si vyberu z kupy otázek dvě. Byl jsem nesmírně zaskočen a nervózní, protože jsem uměl pouze 2 otázky. Nakonec jsem měl takové štěstí, že jsem si tu jednu, kterou jsem se naučil, vybral, a druhou jsem tak dobře okecal, že jsem dostal áčko.
- 2 Nevím, jestli to není spíš smutné, ale teď zpětně se tomu už směju. V prvním ročníku na předtermínu z bota-

Ešte pozametám toto jazero a potom sa už vážne pôjdem učiť!

niky mě pan docent Babula vyhodil asi za 2 minuty, když zjistil, že mu neumím popsat základní stavbu škrobu. Pohrozil mi, že jestli se potkáme u státnic, tak si mě bude pamatovat a určitě se k tomu vrátí.

Co tě na zkoušce dokáže nejvíc rozhodit?

- 1 Nejvíc mě vytáčí lidé, kteří stresují, že to nedají, a že nic neumí atd. Potom vylezou ze zkoušky a řeknou, že mají áčko.
- 2 Když se mnou zkoušející moc nekomunikuje a má neutrální, až pochybný výraz. Potřebuju komunikativní formu a diskuzi o tématu, ne můj monolog. Člověk pak neví, jestli odpovídá správně nebo jaký má zkoušející z mého výkonu pocit.
- 3 Když si vytáhnu špatnou otázku a v ten moment se mi absolutně nic nevybaví, co bych k ní řekla.
- 4 Když má zkoušející špatnou náladu a ptá se na věci, které už jsem mu řekla a já si myslím, že chce slyšet ještě něco dalšího. A krátký čas na přípravu.

- 5 Když začnou spolužáci mluvit o nějaké problematice k dané zkoušce a já o ní nikdy neslyšela. Anebo když sedíte na chodbě, čekáte na zkoušku z botaniky a všichni, co vyšli, tvrdí, že v těch vázách vůbec nejsou kytky z políčka. To dokáže člověka pěkně rozhodit.

Čím ti zkoušející může pomoci/uklidnit?

- 1 Většinou mě uklidní, když si začíná k sobě pomaličku sunout můj index, a to už vím, že zkoušku dostanu.
- 2 Asi nějakými doplňujícími otázekami, které mě nakopnou.
- 3 Když se usmívá, snaží se mě navést správným směrem, pokud trochu tápu a zastaví mě a pomůže mi, když náhodou začnu panicky blábolit nesmysly. Rozhodně nečekám, že za mě celou látku odvykládá, ale občas stačí maličké pošouchnutí a člověku se rozsvítí.
- 4 Když mi dá najevo, že bere v úvahu můj myšlenkový proces.
- 5 Tím, že má lidský přístup.

ptaly se: Jana Brychtová, Kristýna Kounková
foto: archiv VFU Brno, Emma Šúkalová

Někteří vyučující stráví zkoušením a opravováním testů i 200 hodin

NECHCEME VÁS U ZKOUŠEK TOPIT, VZKAZUJÍ ZKOUŠEJÍCÍ

Co znamená zkouškové období pro studenta je každému jasné – stres, stres, stres, probdělé noci, výčitky („Proč jen jsem nechodil/a na přednášky?“, „Proč jsem se nezačal/a učit dřív?“), sliby („Když to udělám, budu příští semestr na ty přednášky fakt chodit. A psát si vlastní poznámky. A začnu se učit dřív.“), perfektně uklizený byt, hektolitry kávy/čaje/energetických nápojů a čínských polívek, dny strávené v posteli, zombie vzhled... Ale co znamená pro ty, kdo stojí „na druhé straně barikády“?

Baví je zkoušení? Pamatují si ještě svoje trápení na zkouškách? Od víc než dvacítky zkoušejících jsme skrze dotazník dostali jejich pohled na zkoušení, tipy na činnosti, co u zkoušky rozhodně nepomůžou, nebo třeba přehled názorů na situace, které student „vzdá“.

ČASOVÁ NÁROČNOST

Až na dvě výjimky se naši respondenti shodli, že mají zkouškové období vlastně docela rádi. Ne však proto, že by se vyžívali v týrání matně se rozpomínajících nevyspalých studentů. Kladem zkouškového období je pro ně větší klid a prostor na výzkumnou činnost. Řadě zkoušejících prý také zkoušení poskytuje zpětnou vazbu toho, co studen-

ty naučili. Někteří se prý také dozvědí spoustu nových a zajímavých věcí.

Zrovna dovolenou pro zkoušející ale uplynulé týdny nebyly. V závislosti na období, zkoušených předmětech a formě zkoušky strávili někteří podle svého odhadu zkoušením i 100–200 hodin, což odpovídá i více než 18 celým pracovním dnům. Někdo zkoušení/opravování testů věnuje raději pár hodin každý den, někdo si na zkoušky vyhradí rovnou celé dny. Někdy je totiž těžké odhadnout, kolik času zkoušení zabere a plánování další práce se může zkomplikovat.

A do kolika osudů jeden zkoušející zasáhne? U našich respondentů se čísla pohybovala obvykle od 300 studentů až ke 3 500. „U mě to byli všichni dosavadní absolventi, někteří i ve více předmětech,“ poznamenává jeden zástupce Farmaceutické fakulty. Fakulta přitom loni oslavila čtvrtstoletí své existence v rámci VFU Brno. „Zkouším čtvrtým rokem celý ročník, je to zatím přes 600 studentů, zkouším písemně i ústně – některé věci ústně

Jedna studentka napsala v zápočtovém testu reakční rovnici takovým způsobem, že kdyby tak reakci provedla prakticky, skončila by minimálně s těžkým zraněním po výbuchu.

Jeden student v anglickém programu reagoval na nedostatečnou známku tím, že nemohl znát odpovědi, protože nechodil na přednášky, jelikož nebyl v České republice.

nevyzkoušíte. Naopak u teorie lze jen ústně zjistit, zda student látce opravdu porozuměl,“ dodává další zkoušející.

ÚSTNÍ ZKOUŠKA DÁVÁ LEPŠÍ OBRAZ, PÍSEMKY JSOU LEPŠÍ NA OPRAVOVÁNÍ

Tak jako se některý student cítí klidnější u písemky a dovolí si napsat i to, co by při ústní zkoušce „neriskoval“, a jiný si raději s vyučujícím popovídá, různí se i preference zkoušejících. Mezi těmi, kteří nám odpověděli, převažovala náklonnost k ústním zkouškám, a to i přesto, že písemky, jsou podle některých objektivnější a rychlejší metodou hodnocení a k jejich opravování lze využít třeba i čas strávený v hromadné dopravě. A takové výpočty se ani ústně moc zkoušet nedají.

„Ústní zkoušení je zajímavější a myslím, že dává studentovi větší možnost zabojovat,“ vysvětluje svou volbu jeden z respondentů. „Je to i zábavnější,“ přidává se druhý. „A nedává to tolik prostoru pro podvádění,“ shodují se další. Pro ústní zkoušení mluví i další klady:

- Na rozdíl od testů spíše vypovídají o celkových schopnostech studenta.
- Je interaktivnější, bezprostřední reakce studentů na otázky umožňuje zkoušejícím navést studenta ke správným odpovědím a naučit myslet a komunikovat i ve stresových chvílích.
- Verbální projev je například v zaměstnání lékárníka nezbytný a je potřeba jej v průběhu studia vést k preciznosti.
- Eliminuje chybné odpovědi, které vznikají nepochopením otázky.
- Umožňuje leccos se o studentovi dozvědět.
- Pro **některé** studenty je méně stresující.

TAKHLE NE ANEB CO ZKOUŠEJÍCÍ SPOLEHLIVĚ NAŠTVE

podvádění	snaha studenta dokázat, že ví víc než zkoušející	„Právě jsem vám to chtěl/a říct...“
memorování bez snahy pochopit podstatu	dohadování nad jasnými chybami v testu	„Ještě včera jsem to fakt uměl/a, ale zrovna mám okno!“
neznalost základních faktů	test na 0 bodů /odevzdaný prázdný test	„Víte, já toho mám strašně moc...“
neznalost toho, na co bylo na přednáškách opakovaně upozorňováno	naprosto nesmyslná odpověď	nezodpovědný přístup
neschopnost spojit logicky základní fakta a vyvodit důsledek	absence na termínu bez omluvy	výmluvy a pláč

Někteří studenti stihnou test dokončit dřív a doplní ho kresbami.

A jak to na zkoušející působí, když student na termín přijde, vytáhne si otázku a rozhodne se zkoušku vzdát? Univerzální odpověď neexistuje (nebo alespoň ne taková, která by mezi našimi respondenty výrazně vyčnívala).

„Je to jeho právo a jeho rozhodnutí. Je to ale škoda,“ říká jedna skupina. Tito zkoušející se obvykle snaží i zjistit, jestli nehraje roli spíš nervozita a co za rozhodnutím je. Případně se i tak snaží z dotyčného studenta něco vymámit. Do této skupiny patří i autor následující odpovědi:

Jednou byl v testu obrázek ninja superoxidového radikálu.

„Vždy se snažím studenty přemluvit, aby to aspoň zkusili – termín jim propadne tak jako tak. Věřte nebo ne, přibližně polovina těchto studentů zkoušku udělá. Jedna taková studentka dokonce před dvěma lety dostala A.“

„Prostě se neučil/a a zkouší štěstí, nejspíš by podobně reagoval/a i u jiné otázky,“ domnívá se další skupina zkoušejících.

Někteří zkoušející ocení, že student zbytečně neztrácí jejich i svůj čas marným „okecáváním“, jiní by byli raději, kdyby se takový student z termínu odhlásil a uvolnil místo jinému, který by přišel připravený. Někdo takové rozhodnutí prostě nehodnotí. A další se smajlíkem za vě-

tou odpověděl: „Je to v pohodě, zkusíme to prostě jindy.“

LEGENDY

Některé zkoušky a zkoušející se vryjí do paměti tak hluboce, že se na ně vzpomíná i po letech. Nejinak tomu bylo i u našich respondentů, které jsme požádali, aby zavzpomínali na zkoušku, která jim z dob jejich studia utkvěla. Nejčastěji zmiňovali biochemii s profesorkou Smutnou a fyzikální chemii s profesorem Šucmanem.

„Z biochemie jsem měl být už vypozen, ale stále se mi nějak nechtělo zvednout ze židle. Po několika doplňujících otázkách zkoušející usoudila, že problému přece jen rozumím, a dostal jsem dvojku.“

„Když mi paní profesorka Smutná na závěr předávala index se zapsanou známkou a blahopřála, bylo to téměř jako přebírání diplomu po promoci.“

„Fyzikální chemie a biochemie – co zkouška, to zážitek a vypětí sil. Ale zkoušející byli odborníci a příjemní lidé. Rozhodně je nehodnotím negativně.“

V závěsu vzpomínek následovaly farmakologie, patologická morfologie s profesorem Halouzkem, histologický „masakr“ s profesorem Horkým, biofyzika, farmaceutická chemie (kterou si dotyčný nakonec zamiloval) nebo třeba farmakognozie „(...) a rychlost, s jakou jsem z ní vyletěl.“

V mikrobiologii jsem měla hovořit o historii této vědy a vymýšlela jsem si historky ze života L. Pasteura podle knihy, kterou jsem o něm četla. I tak mi to neprošlo!

Písemné zkoušky jsou pohodlnější, ale nechávají větší prostor pro podvody a chyby vzniklé nepochopením otázky

VZKAZY NA ZÁVĚR

Snad se zdá, že je těžké se zorientovat v preferencích a pocitech zkoušejících. Ale každý z nich je člověk. Vybrali jsme i dvě poznámky, které to dokládají nejlépe.

„Nechceme studenty topit.“

Student mi tvrdil, že nejlepší lék na záněť žaludku je ibuprofen, protože je to přece antiflogistikum.

„Často hrají u zkoušky roli nervy. Ale snad je to v zájmu naprosté většiny zkoušejících, aby student prošel. Jenže kolem spousty zkoušejících je řada nafouknutých fám. Alespoň tak si to pamatuji ze svých studií.“

text: redakce

foto: archiv VFU Brno

Medica Veterinaria 2016

V zrcadlové kapli pražského Klementina byly 8. prosince 2016, za přítomnosti významných osobností české i slovenské veterinární medicíny, uděleny ceny Medica Veterinaria za mimořádný a celoživotní přínos v oboru a za publikační činnost v časopisu Veterinářství a Veterinární klinika v roce 2016.

Ing. Martin Sedláček, MBA

Dr. Karel Daniel

Ing. Martin Sedláček, ředitel nakladatelství Profi Pressu a vydavatel odborných a stavovských časopisů Veterinářství a Veterinární klinika realizoval svoji myšlenku společně s redakčními radami obou časopisů a ve spolupráci s VFU Brno, Komorou veterinárních lékařů i s podporou Státní veterinární správy, vybrat a ocenit veterinární osobnosti a dále ty, kteří přispěli svými odbornými články a odbornými počiny a byli v tajném hlasování navrženi a vybráni. Podporu získali rovněž i studenti veterinární medicíny, kteří mohou v dalších letech pokračovat v rozvíjení tohoto projektu.

Slavnostní ocenění proběhlo v Zrcadlové kapli starobylého Klementina, (založeného již v roce 1556) a průvodcem slavnostního odpoledne se ujala být sympatická a zkušená moderátorka Jolana Voldánová.

Úvodní projev, ve kterém objasnil smysl a důvod uspořádání této akce, patřil Ing. Martinu Sedláčkovi, MBA.

Prorektor pro vědu, výzkum a zahraniční vztahy prof. MVDr. Alfred Hera, CSc., jménem rektora Veterinární a farmaceutické univerzity v Brně ve svém vystoupení ocenil záměr organizátorů a přislíbil účast univerzity na tomto projektu i v budoucích letech.

Přínos udělováním cen Medica Veterinaria ocenil také prezident Komory veterinárních lékařů Dr. Karel Daniel, jenž akci charakterizoval jako sjednocující pro sféru akademickou a sféru praktických veterinárních lékařů i kolegů ze státního veterinárního dozoru.

Předáno bylo celkem 9 ocenění Medica Veterinaria ve třech samostat-

Prof. MVDr. Alfred Hera, CSc.

ných kategoriích a jedna zvláštní cena Komory veterinárních lékařů ČR.

V kategorii za mimořádný přínos pro veterinární lékařství byly oceněni:
MVDr. Kateřina Nedbalcová, Ph.D., (VÚVel Brno)

► za projekt Vývoj a výroba veterinárních setů pro stanovení Minimální inhibiční koncentrace antimikrobiálních látek standardizovanou mikrodiluční metodou a nový koncept hodnocení účinnosti antimikrobiálních látek stanovením MPC.

MVDr. Jiří Beránek Ph.D., (Veterinární klinika Pardubice)

Ceny Medica Veterinaria 2016

► za mimořádnou reprezentaci české veterinární medicíny v Evropské společnosti veterinární oftalmologie a za zásadní podíl na organizaci mezinárodního setkání oftalmologů v Toulouse (ve Francii.)

V kategorii za celoživotní přínos pro veterinární lékařství:

MVDr. Oldřich Matouch, CSc., (NRL pro vzteklinu)

► za celoživotní přínos v oboru epidemiologie a mikrobiologie a odbornou činnost se zaměřením na diagnostiku vztekliny, detekci protilátek a zdokonalování laboratorních metod na úseku vztekliny.

Prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc., (FVL FVU Brno)

► za pedagogickou činnost na Veterinární a farmaceutické univerzitě v Brně a za podíl na rozvoji veterinárního lékařství malých zvířat.

V kategorii za originální odborné publikace v časopise Veterinářství a Veterinární klinika předali ceny šéfredaktoři MVDr. Karel Veselý a MVDr. Karel Kovařík. Ocenění byli:

MVDr. Petra Vejražková, (FVL VFU Brno) za článek Chirurgie vrozených extrahepatálních portosystémových zkratů a dlouhodobý pooperační stav u psů.
MVDr. Jan Hnízdo, Ph.D., (Animal Clinic Praha)

► za článek Mediální epikondylitis pažní kosti u kočky – diagnostická a terapeutická výzva.

MVDr. Zdeňka Kazatelová, (FVL VFU Brno)

► za článek Kokcidióza kůzlat.

MVDr. Kateřina Nedbalcová, Ph.D., MVDr. Jiří Beránek Ph.D.

Doc. MVDr. Antonín Kozák, Ph.D., MVDr. Oldřich Matouch, CSc., prof. MVDr. Miroslav Svoboda, CSc.

MVDr. Petra Vejražková

MVDr. Zdeňka Kazatelová

Miloš Urban přebírá cenu za MVDr. Jana Hnízda, Ph.D.

Anna Zemanová, studentka (FVL VFU Brno)

► za článek Základní metody kardiologického vyšetření u plazů.

MVDr. Ronen Hoikman, (FVL VFU Brno)

► za článek Proteiny akutní fáze a jejich diagnostický význam u koní.

Anna Zemanová

Zvláštní ocenění za KVL ČR:

MVDr. Ladislav Stodola, (bývalý prezident KVL SR)

► za rozvoj a udržování dobrých vztahů mezi slovenskými a českými veterinárními lékaři.

Celé slavnostní odpoledne bylo provázáno barokní hudbou varhanního mistra Mgr. Michala Hanzala, jehož součástí byla i komentovaná prohlídka historických prostor Klementina.

Poděkování patří všem, kteří se podíleli na organizaci a realizaci tohoto slavnostního setkání s tím, že toto první úspěšné setkání by mohlo být základem pro další, a to již tradiční setkávání se odborné a stavovské veterinární veřejnosti.

text: Karel Kovařík

foto: Zdeněk Relych

MVDr. Ronen Hoikman

MVDr. Ladislav Stodola

Vědec si musí najít problém, který ho chytne,

ŘÍKÁ PROFESORKA SVOBODOVÁ OCENĚNÁ ZA CELOŽIVOTNÍ PŘÍNOS VĚDĚ

► Více či méně vášnivé diskuze, zneklidňující i podněcující dotazy, přednášky kolegů z jiných institucí, doprovodný program, občerstvení. Nejrůznější lokální i mezinárodní setkání v podobě vědeckých konferencí, kongresů, symposií a menších workshopů jsou nedílnou součástí vědeckého života jak studentů, kteří teprve opatrně vstupují do arény vědecké kariéry, tak i ostřílených akademiků a dalších odborníků. Není tedy divu, že sama univerzita do pořádání nemála konferencí významně vstupuje jako hlavní organizátor, spoluorganizátor, garant odbornosti nebo na ně vysílá své zástupce.

Profesorka Svobodová se dlouhodobě zabývá toxikologií vodních živočichů a výzkumem akvakultur obecně, v současnosti se její bádání zaměřuje na problematiku kontaminace vodního prostředí rezidui léčivých, kosmetických i čisticích přípravků, ale třeba i otravy ovčí z lizu. Z jejich největších úspěchů lze zmínit popsání mechanismu, kterým dochází k autointoxikaci ryb amoniakem i následné vytvoření metodiky prevence jejího vzniku. Profesorka Svobodová intenzivně spolupracuje také s veterinárními lékaři, rybářskými podniky a věnuje se také pedagogické činnosti, je rovněž autorkou nespočtu publikací.

Cenu Milady Paulové udílí MŠMT od roku 2009 ve spolu-

práci s Národním kontaktním centrem – gender a věda (NKC) při Sociologickém ústavu Akademie věd ČR ženě-vědkyni za celoživotní přínos vědě a mimořádný přínos rozvoji daného oboru. Široká veřejnost se tak může seznámit s mimořádně úspěšnými vědkyněmi, cena může být i inspirací pro ty dívky a ženy, které teprve svou vědeckou dráhu nastupují.

Více o Ceně Milady Paulové i poutavý rozhovor s profesorkou Svobodovou, ve kterém mimo jiné chválí úroveň studentů VFU, si můžete přečíst na webu NKC (genderaveda.cz/zdenka-svobodova).

► text: Kristýna Kounková
foto: Michal Ureš *pro NKC gender a věda*

Prof. MVDr. Zdenka Svobodová, DrSc.

Výzkum v zahraničí znamená nejednu výzvu, ale lidé vždycky pomůžou

► Sledovat chování vran a krkavců v koloniích, sbírat vzorky brzy ráno v třesnutém mrazu a cestovat do laboratoře přes půl světa. I tak může vypadat doktorské studium. „Bylo to náročné, ale získané výsledky, jsou významné z hlediska veřejného zdraví, a to za to stálo,“ komentuje své nedávno úspěšně ukončené studium na FVHE Nicol Janecko.

Kvůli výzkumu antibiotické rezistence na Ústavu biologie a chorob volně žijících zvířat pod vedením profesora Ivana Literáka pravidelně létala z Kanady, kde žije a pracuje. O překážkách, které se během čtyř let výzkumu objevily, mluví zásadně jako o výzvách a celou dobu rozhovoru se usmívá. Kupředu ji prý poháněla hlavně touha získat odpovědi na výzkumné otázky.

Proč jste se rozhodla pro doktorské studium na VFU Brno?

Na konferenci týkající se antibiotické rezistence v Torontu jsem se po-

tkala s profesorem Literákem a začali jsme spolu mluvit o jeho práci. Velmi mě zajímá problematika antibiotické rezistence z pohledu one-health, a tak mě zaujal výzkum u volně žijících zvířat, o kterém jsme spolu mluvili. V té době jsem také uvažovala o dalším studiu. Z České republiky pocházím a lákalo mě se sem zase vrátit. Takže to byla náhoda, kdy do sebe ale tohle všechno perfektně zapadlo.

Proč vás zajímá právě antibiotická rezistence? A proč u volně žijících zvířat?

To téma mě zajímá už asi 15 let a v rámci své práce v Kanadě se mu věnuji. Nejprve jsem se zaměřovala na tuto problematiku v rámci zemědělství, resp. živočišné produkce, v kontextu „farm to fork“. Volně žijící zvířata tak byla dalším logickým směrem, kouskem skládačky, jak antibiotickou rezistenci sledovat. Takové povědomí jsem neměla a chtěla jsem to vědět. Občas si myslíme, že my žijeme v jednom světě a zvířata v jiném, ale ta integrace přírody je všeobecná, proto jsem si chtěla doplnit i tuhle část.

Už jste zmínila, že pracujete v Kanadě, kde tam působíte?

Public Health Agency of Canada v programu Canadian Integrated Programme for Antimicrobial Resistance. Tam působím jako koordinátor jedné části, která se problematikou zabývá u masa – sledujeme všechny části mezi farmou a konzumentem, zejména pak ty poslední fáze.

Jak vám to studium tady pomohlo ve vaší práci v Kanadě?

Mám teď více zkušeností, širší rozhled, jak se rezistence rozvíjí. Původním vzděláním jsem epidemiolog a mám monitorovat, co a kde se vlastně děje. Práce mi poskytla další impulsy v tom, co ještě bychom měli sledovat mimo ten již zmíněný řetězec „farm-fork“. Ukázalo mi to další trendy a studium tady mi moc pomohlo orientovat se v nových systémech, na které bychom se měli soustředit a která zvířata je důležité sledovat. Hodně mi to rozšířilo pohled. Ukazuje se ale, že čím víc toho vím, tím víc mám otázek. Takže po čtyřech letech mám sice řadu dalších vědomostí a zkušeností, ale ještě více otázek. Je to takový nekonečný příběh.

Jsou nějaké zásadní rozdíly, mezi tím, co se v problematice rezistence sleduje v Kanadě a v Evropě nebo České republice?

Ani ne, určité rozdíly v těch nastavených systémech mezi Evropskou unií a Kanadou – jak rezistenci sledujeme, co monitorujeme v humánní a veterinární medicíně – samozřejmě jsou, některé metriky se liší, ale všeobecně lze říct, že systémy si odpovídají. Můžeme tak jejich výsledky porovnávat, což je vlastně i cíl mezinárodních programů.

Práce a život v Kanadě, studium v Brně. Jak to šlo skloubit, jak jste výzkum dělala?

Vrána šedá (*Corvus cornix*)

Krkavec velký (*Corvus corax*)

Bylo to velmi náročné, a to nejen pro mě, ale pro celý Ústav. Každý rok jsem tu v laboratoři strávila asi měsíc. Měla jsem všeobecnou podporu od ostatních, kteří mi radili se zavedenými zvyklostmi v chodu laboratoře i praktickými věcmi. Moc si té pomoci vážím a jsem vděčná za veškerou spolupráci. Takže ano, bylo to náročné, ale myslím, že výsledky, které jsme nakonec získali, za to stály.

Čím jsou výsledky vaší práce přínosné?

Věděla jsem od začátku, že když budeme hledat, „něco“ ve vzorcích od vran a krkavců najdeme. Vychází to ze způsobu jejich života – z toho, co jedí a kde žijí. Takže to, že „jsme něco rezistentního našli“, ještě tak překvapivé nebylo. Ale profily, které se v našich vzorcích našly, jsou z hlediska důležitosti pro veřejné zdraví významné a troufám si říct, že i překvapivé. Ve vzorcích, které

jsem v Kanadě nasbírala, objevila další doktorandka, Veronika Oravcová, vankomycin-rezistentní enterokoky, plasmid-mediated flurochinolon-rezistentní *E. coli* a *Klebsielly*, AmpC producing a ESBL *E. coli* a také rezistentní *Salmonela*, na této části se podílela Ivana Jamborová.

Jaký byl v rámci výzkumu nejnáročnější moment? Stalo se někdy, že nějaký plán nevyšel?

Samozřejmě! Byla to práce s volně žijícími zvířaty, my si můžeme udělat jakýkoliv plán, ale zvířata podle něj nežijí. Hned na začátku bylo problematické vůbec najít místa, kde se vrány a krkavci shromažďují. Jejich „stanoviště“ se mění – jsou třeba každý den jinde, ve městě byly vzorky někdy na tzv. „veřejném majetku“ a bylo třeba nejprve získat různá povolení. Na některá místa jsem se musela vracet opakovaně. První zimu se nepodařilo nasbírat vůbec nic.

Takže jste „narazila“ hned v úvodní fázi...

Ano, přesně tak – když nemáte vzorky, není co zpracovávat. Myslela jsem si, že tu práci budu muset dělat úplně jinak. Na severu země jsem nezískala vůbec nic, musela jsem hledat jiné lokality... To byla taková první výzva. Další věc je, že vrány a krkavci se shromažďují v zimě. A v zimě je dost zima. A sníh. V Kanadě obzvlášť, třeba minus třicet. Vzorky jsem navíc sbírala brzy ráno, kolem páté šesté hodiny.

Další fáze, práce v laboratoři – co, kdy a jak to skloubit s prací ostatních, byla tak složitá. Ale jak jsem říkala, všichni mi moc pomáhali. Jak jsem pak získávala první výsledky, bylo potřeba některé testy opakovat. Protože jako volně žijící zvířata, ani bakterie se nechovají podle našich plánů. No a poslední výzva byla stejná, jako má asi každý student – dát všechny ty výsledky dohromady do podoby po-

Jméno: Nicol Janecko

Studium:

University of Guelph, Ontario, Kanada

► Bachelor's of Science, Animal Sciences,

► Master's of Science, Food Safety Quality Assurance

Veterinární a farmaceutická univerzita Brno / Fakulta

veterinární hygieny a ekologie

► PhD. – Molecular biology and epidemiology of resistance

Zaměstnání:

Epidemiolog v Public Health Agency of Canada – dohled

a koordinace programů bezpečnosti a kvality potravin, výzkum

se zaměřením na antibiotickou rezistenci.

třebných publikací a konečně disertační práce. Původně jsem si myslela, že práce bude menší a dřív hotová... Ale to je klasika.

Největší výzvou bylo opravdu pracovat se zvířaty a s bakteriemi – musela jsem pořád poznávat co a jak, testovat a přizpůsobovat se situacím.

Když se vrátíte ke sběru vzorků – jak to probíhalo, podle čeho jste vybírala lokality, kam pojedete?

Nejdřív jsem musela udělat průzkum, jak se ti ptáci chovají, jaká je jejich historie, kde vůbec jsou... V některých částech Kanady jsou oblasti, kde se jejich kolonie drží a vyskytují opakovaně. Ne vždy to ale platí. Hodně jsem tehdy spolupracovala s lokálními odborníky a ornitology. Samozřejmě jsem musela i dopředu zjistit, jestli na dané pozemky vůbec můžu, jaká potřebuji povolení. Každou lokalitu pak bylo potřeba několik dní pozorovat.

Ráno se ptáci vždy rozprchnou, každý letí jinam. Večer, když přiletí, přesouvají se ještě z místa na místo, jako po různých místnostech v domě, hodně přemýšlí, povídají si... A teprve pak jdou spát a zůstanou na jednom místě.

Jak dlouho sběr vzorků trval?

Tak vzít vzorky byla nakonec otázka chvíle, dohromady třeba čtyři

dny. Ale příprava trvala týdny a první rok se sběr navíc vůbec nepovedl. Takže můžeme říct, že to trvalo skoro dva roky.

Co se s vzorky dělo dál?

Nejdřív jsem je posílala do Guelph-u, kde žiji. Tam jsem část vzorků odebrala a schovala a zbytek se v souladu s předpisy posílal sem do Brna, kde jsem je pak zpracovávala.

Je nějak omezené, do kdy se vzorky musí zpracovat?

Samozřejmě, čím čerstvější, tím lepší, ale ty bakterie uchovávané vždy v příslušném médiu, kde přežijí celkem bez problémů.

Říkala jste, že vzorky jste sbírala třeba v -30 °C. Bylo potřeba s nimi i dál pracovat v nějakých nižších teplotách?

Snažila jsem se vždycky odebrat čerstvé vzorky, které ještě nebyly úplně zmrzlé. Pak jsme to uchovávali při zhruba 4-5 stupních. Při vyšších teplotách bakterie samozřejmě rostou rychleji. Během přepravy to vždy při přesné teplotě neudržíte, ale naše bakterie měly celkem dobrou toleranci. Zpracovávat se dají i při běžné teplotě, ty zpracované jsou pak v inkubátoru, ty nezpracované „záložní“ se uchovávaly zmrazené na -80 °C.

O všech překážkách, na které jste narazila, mluvíte jako o výzvách. Nastal někdy okamžik, kdy vám to nepřišlo jako výzva, ale naopak důvod skončit?

Nikdy jsem neměla pocit, že bych to chtěla vzdát. Byly chvíle, kdy jsem hodně přemýšlela, jak dál. Ale nikdy jsem to nechtěla nechat být. Byla to zkušenost do života. Čím větší výzvou projdete, tím větší uspokojení pak na vás čeká. A za to to stojí.

Co byla vaše motivace, která vás poháněla dál?

Hledat a získat odpovědi na ty otázky, které jsme měli. To byla ta největší motivace. Zajímalo mě, co a jak se v té přírodě děje. Pracovat na něčem, co se v Kanadě zatím nedělalo. A samozřejmě můj zájem v problematice rezistence z pohledu one-health.

Kde jste měla příležitost výsledky své práce prezentovat?

Účastnila jsem se dvou mezinárodních konferencí – ICAAC ve Washingtonu a CRAWD v Chicagu. Jednou to bylo zaměřené více na rezistenci u lidí a v nemocnicích, ale všichni si uvědomovali, že rezistence patří do one-health, takže část prezentovaných prací se týkala právě vnějšího prostředí a volně žijících zvířat. To bylo velmi zajímavé, protože se tam prolínaly různé pohledy. Druhá konference se zaměřovala hodně na zemědělská zvířata a psy, kočky, ale také jí doplňovalo téma volně žijících zvířat.

Jinak se výsledky objevily v osmi publikacích.

Čeho si z té práce nejvíc ceníte osobně? Nemám na mysli konkrétní výsledek, ale spíš pocit, zážitek...

Myslím, že ta samotná zkušenost pracovat v Brně. To, že žiju v Kanadě a mohla jsem dělat výzkum v Čechách – na jiné univerzitě, než jsem zvyklá, a s lidmi, které jsem poznala až tady. Ta nová spolupráce byl osobně největší přínos.

Představme si studenta, který by na jednu stranu chtěl jet studovat někam do zahraničí nebo se podílet na nějakém výzkumu v cizině, na druhou stranu nad tím váhá a říká si „ale je to daleko“, „ale nikoho tam neznám“, „ale vůbec nevím, jak to tam chodí“... Těch možných „ale“

Krkavec velký (*Corvus corax*)

je celá řada. Co byste takovému studentovi řekla?

Nebát se. Ono „ale“ tam bude pořád, nikdy nemůžete vědět dopředu všechno, ale člověk by to měl zkusit. Ta životní zkušenost je obrovská. Pracovat někde v cizině obohacuje toho konkrétního člověka, jeho mateřskou univerzitu i tu novou univerzitu... Je to mnohostranný přínos. Řekla bych, že když se naskytne taková možnost, tak se tomu nebránit, nemít z toho strach. Svět je malý a lidé jsou vždycky víc dobří, než špatní. Objeví se spousta výzev, ale lidé pomůžou. Takže ještě jednou – řekla bych „nebát se nových věcí, může to být jen k dobru“.

A jaké teď máte plány? Co jste si dala za další úkol a výzvu?

Zatím nic. Pojedu zpátky do Kanady a budu pokračovat v epidemiologii a své běžné práci. Nové možnosti se ale určitě ještě ukážou a nové dveře otevřou. Zatím jsem ale spokojená a přenesu tu zkušenost, kterou jsem získala tady, do své práce. Jsem trochu jiný student v tom, že už pracuji a mám se kam vrátit. Nerozhližím se po nové práci jako čerstvý absolvent, ale přemýšlím, jak nové vědomosti využít ve stávající práci.

ptala se: Kristýna Kounková
foto: M. Petrová

Přehled publikací výsledků disertační práce doktorky Janecko

- 2016 Janecko N, Pokludova L, Blahova J, Svobodova Z, Literak I. (2016) Implications of fluoroquinolone contamination for the aquatic environment –A review. *Environ Toxicol Chem* DOI: 10.1002/etc.3552 (*In publication*)
Janecko N, Martz SL, Avery BP, Daignault D, Desruisseau A, Boyd D, Irwin RJ, Mulvey MR, Reid-Smith RJ. (2016) Carbapenemase-Resistant Enterobacteriaceae identified in imported seafood purchased at retail in Canada. *Emerg Infect Dis*. 2016 Sep;22(9):1675-7.
- Bondo K, Pearl DL, Janecko N, Boerlin P, Reid-Smith R, Parmley J, Jardine CM. (2016) Impact of season, demographic and environmental factors on *Salmonella* occurrence in raccoons (*Procyon lotor*) from swine farms and conservation areas in southern Ontario. *PLoS One*. 2016 Sep 9;11(9):e0161497. doi: 10.1371/journal.pone.0161497.
- Bondo KJ, Pearl DL, Janecko N, Boerlin P, Reid-Smith RJ, Parmley J, Jardine CM. (2016) Epidemiology of Antimicrobial Resistance in *Escherichia coli* Isolates from Raccoons (*Procyon lotor*) and the Environment on Swine Farms and Conservation Areas in Southern Ontario. *PLoS One*. 2016 Nov 9;11(11):e0165303. doi: 10.1371/journal.pone.0165303.
- 2015 Bondo KJ, Pearl DL, Janecko N, Boerlin P, Reid-Smith RJ, Parmley J, Jardine CM. (2015) Epidemiology of *Salmonella* on the paws and in the faeces of free-ranging raccoons (*Procyon lotor*) in Southern Ontario, Canada. *Zoonoses Public Health*. 2015 Sep 25. Doi:10.1111/zph.12232.
- 2014 Janecko N, Cizek A, Halova D, Karpiskova R, Myskova P, Literak I. (2014) Prevalence, characterization and antibiotic resistance of *Salmonella* isolates in large corvid species in Europe and North America between 2010 and 2013. *Zoonoses Public Health*. 62(4):292-300
Oravcova V, Janecko N, Ansoerge A, Masarikova M, Literak I. (2014) First record of vancomycin-resistant *Enterococcus faecium* in Canadian wildlife. *Environ Microbiol Rep*. 6 (3): 210-211.
Halova D, Papousek I, Jamborova I, Masarikova M, Cizek A, Janecko N, Oravcova V, Zurek L, Clark AB, Townsend A, Ellis JC, Literak I. (2014) Plasmid-mediated quinolone resistance genes in Enterobacteriaceae from American crows: high prevalence of bacteria with variable *qnrB* genes. *Antimicrob Agents Chemother*. 18 (58): 1257-1258.

Středoškoláci si prohlédli zázemí Fakulty veterinární hygieny a ekologie

Návštěvu (možná) budoucích studentů zpestřila ukázka sokolnictví MVDr. Piačkem

EXKURZE STŘEDOŠKOLÁKŮ Z HRADCE KRÁLOVÉ NA VFU BRNO

Na Fakultu veterinární hygieny a ekologie VFU Brno zavítala 10. a 15. 11. 2016 skupina studentů ze Střední odborné veterinární školy Hradec Králové, kterou doprovázel pan MVDr. D. Kvasnička. Zájem studentů poznat svoji (možná) budoucí alma mater byl vysoký, celkem se v obou termínech vystřídalo 80 studentů. Studentům jsme představili FVHE v krátkém videozáznamu a dále jsme nabídli pohled do studijních prostor, konkrétně učeben a laboratoří Ústavu hygieny a technologie mléka (prof. Vorlová), Ústavu hygieny a technologie masa (prof. Steinhauserová), ambulancí Kliniky chorob ptáků, plazů a drobných savců (prof. Knotek)

a muzea v Ústavu anatomie a patologické morfologie (doc. Škorič). Oživením exkurze byl test znalostí zaměřený na veterinární hygienu potravin (doc. Chloupek), jehož výsledky společně vyhodnotili. Nejlepší studenti dostali balíček s odměnou, ale ani ostatní studenti nepřišli zkrátka. Třešničkou na dortu byla ukázka z předmětu Sokolnictví s živým sokolem (dr. Piaček). Studenti odjžděli spokojeni a za úspěšnou akci je třeba poděkovat všem jmenovaným i dalším pracovníkům, kteří se na zajištění podíleli.

text: Jana Doleželová
foto: autorka

ŠKOLENÍ INSPEKTORŮ SZPI NA FVHE

Na FVHE VFU Brno proběhlo ve dnech 22. a 23. 11. 2016 školení inspektorů SZPI z celé České republiky zaměřené na prohloubení znalostí v oblasti dělení výsekového vepřového i hovězího masa. Teoretickou část i praktickou část na fakultní porážce zajistil a garantoval MVDr. J. Kameník, na praktické části se podílel také pracovník firmy Steinhauser s.r.o. Rozpoznávání jednotlivých druhů výsekového masa a jejich vhodnou kulinární úpravu si účastníci kurzu mohli vyzkoušet v provozně maloobchodu MAKRO Cash & Carry. Tato vzdělávací akce byla velmi úspěšná a je zřejmě začátkem další oblasti spolupráce mezi FVHE a SZPI.

text: Jana Doleželová
foto: autorka

Inspektoři SZPI navštívili i porážku

Na školení se podílel i pracovník firmy Steinhauser s.r.o.

SVS ČR MÁ ZÁJEM O ABSOLVENTY VFU BRNO

Informační akce vedení SVS ČR na VFU Brno organizuje FVHE již několik let se zaměřením na studenty posledních ročníků obou veterinárních fakult, kteří se rozhodují o své budoucí kariéře. Cílem je co nejvíce studentům přiblížit možnosti a výhody práce v rámci této státní instituce. S novým ústředním ředitelem MVDr. Zbyňkem Semerádem jsme tentokrát připravili trochu jiný scénář. Studenti dostali nejen aktuální informace o volných místech na jednotlivých krajských veterinárních správách, případně na ústředí, a to přímo od jejich ředitelů, ale navíc mohli slyšet i bezprostřední zážitky a popis pracovních aktivit z úst několika svých kolegů, kteří absolvovali před nedávnem a pracují jako inspektoři v různých krajích naší republiky. Ředitelka personálního odboru SVS ČR Mgr. D. Mrkosová přidala potřebné informace technického a organizačního charakteru. Poté proběhly schůzky zájemců přímo s vybranými řediteli krajských veterinárních správ. Příští podobná akce se plánuje na začátek června.

text: Jana Doleželová

Merck Scholarship 2016

Skutočnou motiváciou pre štúdium je byť odmenený za motiváciu a prácu, ktorá býva obvykle nepovšimnutá. V kolobehu povinností nášho náročného a naplňajúceho štúdia je ťažké venovať pozornosť príležitostiam, ktoré nie sú práve súčasťou curricula. Ich počet však narastá a predstavujú neoceniteľné možnosti pre edukačný aj osobnostný rozvoj študentov.

Jednou z takýchto príležitostí bol aj Merck Scholarship 2016 organizovaný spoluprácou Federation of Veterinarians of Europe a spoločnosťou MSD Animal health. Štipendium 5 000 dolárov pre študentov druhého a tretieho ročníka veterinárnych fakúlt patriacich do siete ESEVT. Veľká vďaka patrí najmä IVSA, ktorá tento projekt zdieľala na svojich oficiálnych stránkach na sociálnej sieti.

Prihlasovací formulár pozostával z niekoľkých častí, okrem základných osobných údajov a informácií o finančnom príjme obsahoval časť Motivation pozostávajúcu z otázok mapujúcich naše ambície, aktivity a osobnosť. Okrem odpovede na otázky, prečo by sme mali byť práve my príjemcami tohto štipendia, aké sú naše ciele do budúcnosti a čo pre ne skutočne robíme, mapoval dotazník aj našu prácu pre komunitu a spoločnosť celkovo. Dôležitými aspektmi bolo aj zaniechanie pre welfare a líderské schopnosti. Vo svojich odpovediach som sa zamerala predovšetkým na môj hlavný cieľ – venovať sa medicíne koní a s ňou spojenými vzdelávacími a praktickými skúsenosťami, ktoré dopĺňam do svojho študijného

ho plánu. Taktiež som vyzdvihla svoju prácu pre humanitárne organizácie a aktivity v rámci univerzitnej komunity. Vďaka otázke, kam by mala smerovať veterinárna medicína ako taká, som sa dozvedela o mimoriadne dôležitej úlohe nášho oboru vo verejnom zdraví, a to napríklad aj v rozvojových krajinách, kde zdravie zvierat limituje kvalitu života ľudí.

Podmienkou prihlásenia bol aj odporúčací list – za tie moje sa chcem veľmi poďakovať Prof. Vladimírovi Večerkovi a MVDr. Tomášovi Nekvapilovi, keďže práve listy boli výberovou komisiou zohľadňované primárne.

Spolu s ďalšími pätnástimi študentmi z celej Európy som sa stala jednou z ocenených a získala tak možnosť naplniť svoje ambície. Vďaka tomuto projektu som nazrela hlbšie do svojich priorit, rozšírila si obzory a upevnila si pocit zodpovednosti svojho vplyvu voči komunite. Štipendium mi dáva priestor a prostriedky absolvovať zahraničné stáže, ponúka nové zdroje vzdelávania, ktoré som pripravená využiť na maximum.

text: Miriam Števove, 3. ročník FVL

Praxe v africké lékárně – jak moc reálně to zní?

Díky projektům IMA se i na první pohled nemožné může stát skutečností a tak jsem se (po strastiplných chvílích s vyplněním IMA formuláře, ověření bezpečnostní situace, zajištění očkování a mnoha dalšího, včetně ujištění rodičů, že je všechno „super a v pohodě“) ocitla na stáži v soukromé lékárně v hlavním městě západoafrického státu Senegal.

Možná to zní dobrodružně, lékárenství v Dakaru ale není žádným extrémem a některé představy mých přátel o míchání lektvarů v chatrčích uplácaných z hlíny byly naštěstí mimo realitu.

Lékárny jsou zde dvojího typu – lékárny veřejné, s léčivými přípravky cenově dostupnými, ale nižší kvality, a lékárny soukromé, základající si na úrovni poskytované lékařské péče, s odlišnými produkty (více než

Lékárna v Dakaru vypadá velmi evropsky

Stáž v africké lékárně byla velmi obohacující a rozhodně nezapomenutelná

80 % léčivých přípravků je původem z Francie, Švýcarska a dalších evropských zemí). Lékárny jsou velmi důležitým prvkem zdravotního systému. Zdravotní pojištění je zde soukromé a chudoba není ničím výjimečným (více než 40 % populace), proto pacienti často upřednostní návštěvu lékárny před finančně náročnou lékařskou prohlídkou. Lékárník má také větší kompetence, podle svého uvážení může vydat určité LP, které jsou jinak vázány na lékařský předpis. Tato problematika je složitější, důležité je zmínit, že přístup farmaceutů je v tomto ohledu velmi zodpovědný a má zkušenost takovou, že pacient nedostane léčivo, které dostat nemá. Zvláštní regulace a přísná kontrola se týká léčiv omamných a psychotropních, jejich

výdej bez receptu samozřejmě umožněn není. Lékárna situovaná v centru hlavního města musí být schopna poskytnout léčiva různým skupinám pacientů, specifika sociálních skupin jsou zřejmá. Velmi frekventovanými LP jsou antibiotika a antimykotika (podnebí tropického pásu, vzdušná vlhkost a vysoké teploty po celý rok vysvětlují příznivé podmínky pro mikrobiální infekce), antihistaminika a kortikosteroidy (ovzduší Dakaru je silně znečištěno městskou průmyslovou zónou a dopravou, incidence alergií a astmatu je velmi vysoká), analgetika a antipyretika, léčiva ovlivňující GIT (běžná strava je velmi kořeněná a tučná), antihelminτικά a také antimalarika, se kterými se v české lékařské praxi běžně nese-

tkáme. Důležitá poznámka při srovnávání s ČR, antidepressiva zde nemají téměř žádná. Možná je to tím, že čas je v Africe relativní pojem a nikdo nikam nespěchá. Ani lékárník při výdeji, i když je oficína plná (žádné přeshlapování nebo nervózní obhlížení hodin, pacienti si při dlouhé chvíli začnou povídat mezi sebou), dispensaci je věnováno tolik času, kolik je potřeba. Komunikace s pacienty a dobré vztahy jsou zcela zásadní, odměnou lékárníkovi je velká vážnost a respekt k jeho vzdělání a práci. Nutno podotknout, že cena LP na recept i OTC je regulována a je tak ve všech lékárnách stejná. Z dalších činností je realizováno např. měření krevního tlaku, glukózy či hmotnosti, lékárníci jsou také oprávněni k aplikaci injekčních lékových forem, většina z nich však k tomuto přistupuje jen ve výjimečných případech. Poradenství v různých oblastech je samozřejmostí, překvapily mě však dotazy týkající se ženské krásy. Netušila jsem, jak velkým tren-

S kolegou na příjmu zboží...

dem je bělení pokožky a že otázka, jak přibrat na váze, je myšlena naprosto vážně, protože „čím silnější, tím krásnější a žádanější“ (rozumím „tím bohatší nevěsta“). V tomto ohledu je to trochu jiný svět. Dostupnost léčiv je v Dakaru velmi dobrá (objednávka přichází od distributora nejpozději do dvou hodin), problémem je, z důvodu špatné infrastruktury, zásobení vesnic, kde mají pacienti k dispozici pouze základní, a ne vždy moderní léčiva. Finanční dostupnost nezbytných léčiv zabezpečuje zvláštní seznam přípravků, které jsou pro pacienty jen s minimální spoluúčastí (inzulin). Informace o fungování lékárenství jsem nezískávala jen já, místní se velmi zajímali o situaci v ČR, překvapila je např. existence řetězcových lékáren (jeden majitel může mít v Senegalu pouze jednu lékárnou, navíc musí být farmaceut), dále všeobecné zdravotní pojištění (resp. fakt, že i malý doplatek nebo jeho změna může být důvodem k nespokojenosti pacienta) nebo třeba konkurence v OTC. Určitá specifika jsou samozřejmá, obecně je ale poskytována lékárenská péče (např. v ohledu výběru LP, vybavení lékáren či vzdělání farmaceutů) na úrovni srovnatelné s Evropou.

Možná někoho napadne, proč jsem se rozhodla odjet na stáž až do Afriky? Odpověď je jednoduchá, vždy se mi líbily projekty Lékařů bez hranic. Mezi základní požadavky pro práci v této organizaci patří kromě vzdělání a praxe v oboru také zkušenost s pobytem v rozvojové zemi. Sama bych podobnou mobilitu nebyla schopna zrealizovat, proto děkuji IMA za to, že mi umožnila tuto v mnohem velmi přínosnou stáž uskutečnit a že je tak můj záměr zase o kousek reálnější.

text: Marie Borovičková
foto: archiv autorky

KVALITU PRACÍ STUDENTŮ VFU OCEŇUJE I ODBORNÁ SPOLEČNOST

„Diplomku“ nebo „bakalářku“ vnímají studenti často jako nutné zlo, úmorné psaní práce, kterou si stejně nikdy nikdo nepřečte a bude se na ni jen prášit v archivu. Nespočet úspěchů studentů VFU ale dokazuje, že to tak vůbec nemusí být.

Studentské vědecké konference, kde si studenti vyzkouší prezentaci výzkumů nejen před spolužáky a „svými“ vyučujícími, mají tradici na Fakultě veterinární hygieny i Farmaceutické fakultě a pro některé studenty jsou právě tím odrazovým můstkem pro další vědeckou činnost a úspěchy v soutěžích nad úroveň fakult.

Ocenění ale nemusí přijít jen od mateřské fakulty. **Český svaz zpracovatelů masa** ocenil v listopadu diplomovou práci **Mgr. Jolany Jílkové** „Řemeslné a průmyslové zpracování masa: vliv na jakostní ukazatele vybraných masných výrobků“ a vyhlásil ji jako nejlepší studentskou práci. A **Česká farmaceutická společnost ČLS** ocenila loni **Mgr. Zuzanu Bábkovou** za práci *Fluorescenční vlastnosti a biologická aktivita derivátů hydroxynaftalenkarboxanilidu*.

Autorkám a autorům všech kvalitních prací gratulujeme a věříme, že budou inspirací pro mladší kolegy, kteří se do psaní své kvalifikační práce teprve pouštějí.

text: redakce
foto: Český svaz zpracovatelů masa

Seriál „137/2016“

ANEBO CO PŘINÁŠÍ NOVELA VYSOKOŠKOLSKÉHO ZÁKONA?

► V září 2016 vstoupila v platnost novela vysokoškolského zákona. Veterinární a farmaceutická univerzita tak podobně jako ostatní vysoké školy nyní intenzivně pracuje na vnitřních změnách. Novinky, které reforma přinesla, si postupně představujeme v časopise *Vita Universitatis*. V minulém čísle jsme si stručně připomněli vývoj nového vysokoškolského zákona a podívali se na téma poplatků a stipendií. Tentokrát se budeme věnovat otázce změn v akreditacích a vnějšího hodnocení kvality. Pokud byste chtěli vidět kompletní staré a nové znění zákona na jednom místě, můžete využít například webu zmenyzakonu.cz.

Novela vysokoškolského zákona č. 111/1998 Sb., o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách), ve znění pozdějších předpisů zavedla **Národní akreditační úřad** pro vysoké školství (uváděný někdy také jako Národní akreditační úřad, zkráceně též pouze Akreditační úřad, NAÚ). Instituce je náhradou původní Akreditační komise, má na starosti vnější hodnocení kvality vysokých škol a udělování akreditace pro působnost vysokých škol v Česku. Oproti ní má ale NAÚ větší pravomoc a rozhodnutí Akreditačního úřadu platí samostatně, bez nutného schválení Ministerstvem školství, mládeže a tělovýchovy České republiky. „V minulých letech se často diskutovalo o roli MŠMT v akreditacích. Národní akreditační úřad bude mít nově přezkumnou komisi a MŠMT se tak již akreditací neúčastní,“ upřesnila pro média ministryně školství Kateřina Valachová.

Národní akreditační úřad zahrnuje **Radu Akreditačního úřadu**,

Přezkumnou komisi, Hodnotící komisi a kancelář Akreditačního úřadu. Rada Akreditačního úřadu představuje výkonný orgán úřadu a má celkem patnáct členů. V jejím čele stojí předseda a dva místopředsedové. Členství v Radě je ze zákona veřejnou funkcí. Předseda ani místopředsedové Rady Akreditačního úřadu nesmějí vykonávat placené ani neplacené funkce na vysokých školách, nesmějí být členy jejich orgánů a nesmějí se podílet na podnikání či rozhodování právnických osob působících jako vysoké školy. Dále nesmějí být v pracovněprávním ani jiném obdobném (např. členském) vztahu k vysokým školám a nesmí přímo nebo zprostředkovaně poskytovat za úplatu poradenskou nebo obdobnou pomoc vysokým školám. Ostatní členové Rady Akreditačního úřadu smějí vykonávat činnost vědeckou, pedagogickou, literární, publicistickou nebo uměleckou, pokud tato činnost nenařužuje důstojnost nebo neohrožuje důvěru v nezávislost a nestrannost Rady Akreditačního úřadu.

Pět členů Rady Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství včetně předsedy navrhlo MŠMT, jiné ústřední orgány státní správy, profesní komory, organizace zaměstnavatelů a další osoby nebo orgány vykonávající

PERSONÁLNÍ ZASTOUPENÍ

Rada Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství

předseda:

prof. Ing. Stanislav Labík, CSc.

místopředsedové:

JUDr. Ivan Barančík, Ph.D.

RNDr. Tomáš Jelínek

členové:

MUDr. Josef Fontana

prof. RNDr. Libor Grubhoffer, CSc.

prof. PhDr. Dušan Lužný, Dr.

doc. PaedDr. Iva Málková, Ph.D.

doc. MgA. Ivo Mathé

prof. RNDr. Ivan Netuka, DrSc.

doc. Ing. Tomáš Pavelka, Ph.D.

prof. Ing. Jaroslav Petr, DrSc.

prof. Ing. Jindřich Petruška, CSc.

Radek Špicar, M.Phil.

prof. RNDr. Eva Táborská, CSc.

prof. Ing. Zdeněk Vintr, CSc.

Přezkumná komise Národního akreditačního úřadu pro vysoké školství

členové:

prof. JUDr. Josef Bejček, CSc.

prof. JUDr. Aleš Gerloch, CSc.

prof. JUDr. Milana Hrušáková, CSc.

JUDr. Stanislav Kadečka, CSc.

JUDr. Ing. Josef Štaša, CSc.

ČINNOST NAÚ

Akreditační úřad zejména rozhoduje o:

- institucionálních akreditací,
- akreditací studijních programů,
- akreditací habilitačního řízení,
- akreditací řízení ke jmenování profesorem.

Dále Akreditační úřad:

- provádí vnější hodnocení vzdělávací, tvůrčí a s nimi souvisejících činností vysokých škol,
- přijímá opatření dle zákona,
- vydává stanoviska k udělení státního souhlasu a poskytuje ministerstvu na vyžádání součinnost při posuzování splnění podmínek dle zákona,
- posuzuje záležitosti týkající se vysokého školství, které mu předloží ministr, a vydává k nim stanovisko,
- zpracovává roční zprávy o své činnosti a další činnosti.

ci, podporující nebo využívající vzdělávací nebo tvůrčí činnost vysokých škol, devět členů Rady Akreditačního úřadu jsou osoby navržené Českou konferencí rektorů a Radou vysokých škol, jednoho člena – studenta – navrhla Rada vysokých škol. Návrh projednala a podpořila Česká konference rektorů, Rada vysokých škol a také sociální partneři, schválil ho vládní kabinet.

Přezkumná komise bude přezkoumávat odvolání proti rozhodnutí Rady Národního akreditačního úřadu ve správních řízeních vedených Akreditačním úřadem. Nový úřad je tak dvoustupňovým orgánem, který poskytuje i možnost žádosti o přezkum. Přezkumnou komisi tvoří pět předních českých právníků. Komise přezkoumává pouze soulad

napadeného rozhodnutí a řízení, jež mu předcházelo, s právními předpisy a statutem Akreditačního úřadu. Přezkumná komise Akreditačního úřadu může v řízení o odvolání napadené rozhodnutí pouze potvrdit a odvolání zamítnout anebo napadené rozhodnutí nebo jeho část zrušit a věc vrátit k novému projednání nebo rozhodnutí nebo jeho část zrušit a řízení zastavit.

Jako poradní orgán Rady Akreditační komise vystupuje podle no-

vely Hodnotící komise. Její členové se vybírají ze Seznamu hodnotitelů, který spravuje NAÚ. V tomto seznamu mohou figurovat pouze všeobecně uznávané autority v dané oblasti. Z osobností Veterinární a farmaceutické univerzity jsou nyní v seznamu zapsáni například profesor Večerek, profesor Hořín, docentka Tremlová, docentka Opatřilová.

text: Kristýna Kounková

VELETRH PRACOVNÍCH PŘÍLEŽITOSTÍ

JOB FAIR

29. - 30. 3. 2017

Víte, co všechno se s tím diplomem vlastně dá dělat?

SIC (budova č. 24)
Studijní a informační centrum
VFU Brno

Program a více informací na Facebooku nebo www.usf.cz.

INSTITUCIONÁLNÍ AKREDITACE

Vysoká škola, která tento typ akreditace získá, si může jednotlivé programy/obory akreditovat sama. Akreditace se uděluje pro jednu či více z celkem 37 oblastí vzdělávání, a to na dobu 10 let. Mezi základní předpoklady pro získání institucionální akreditace patří dobře nastavený systém vnitřního hodnocení kvality.

Víkendová výměna ČR-SR-HU-PL

BUDAPEŠŤ 5.-9. 11. 2016

Půlka české výpravy se plna očekávání vypravila na čtyřhodinovou cestu vlakem do Budapešti už ve středu kolem 8:30 a dorazila cca ve 12:30. Po příjezdu jsme byli odvedeni do areálu univerzity, kde probíhal první bod programu a důvod našeho brzkého příjezdu – BBQ party pro studenty. Grilovalo se zde hovězí maso, které každý dostal s porcí bramborové kaše a zelného salátu, byly zde různé atrakce a třeba i výuka irských tanců. Akce podobná našemu majálesu, jen pořádaná školou a jídlo bylo pro všechny zadarmo. Podobné akce mají na budapeštské univerzitě často, jelikož bujaře slaví osamostatnění veterinární fakulty a vznik samostatné veterinární univerzity, které proběhlo během léta letošního roku.

První zastávkou byla bujaře oslavující Budapešť

Už během pojídání výtečného masa jsme si mohli povšimnout jedné zvláštnosti. Většinou jsme zde zaslýchli angličtinu, nikoliv maďarštinu. Je to tím, že asi 70 % studentů univerzity jsou studenti anglického programu. Ještě do nedávna bylo i v IVSA

Budapešť jen velmi málo Maďarů. I skupina našich hostitelů byla národnostně velmi pestrá. Bydleli jsme na bytech u Angličanky, Francouzek, Němky, Thajky apod. Někteří bydleli na kolejích společně s maďarskými studenty.

Večer jsme strávili poklidně v jednom z typických budapeštských ruin barů (z domu, v kterém normálně v ČR spí bezdomovci a bojíte se, že na vás spadne, uděláte bar). Během čtvrtky se k nám přidal zbytek naší české výpravy, ale také polská výprava a slovenská.

Čtvrteční den byl ve znamení toulek po městě. Začali jsme v Market hall, tedy na největším budapeštském tržišti, kde většina z nás neodolala a koupila produkty typicky maďarské jako papriku, chilli papričky apod. Dále naše kroky směřovaly na Gellértovu horu, která se tyčí nad Dunajem a její vrchol nabízí kromě Citadely a Sochy Svobody také nádherný výhled na oba břehy Dunaje a celou Budapešť a obě její části – Buda a Pešť.

Zbytek odpoledne se nesl v poklidném duchu a kavárenském povalečství. Objevili jsme například proslulý ruin pub Szimpla. Na večeri jsme se zastavili v Krak'ın Town, což je hospůdka v steampunk stylu. Zbytek večera jsme objevovali taje nočního života v Budapešti.

Páteční den začal prohlídkou areálu univerzity a také hodinou maďarštiny. Asi každý z nás se cítil trochu jako v Anglii nebo Nizozemí díky krásným cihlovým budovám a zeleni v celém kampusu. Avšak nevýhodou těchto krásných budov je omezená velikost, tudíž například klinika pro malá zvířata je dosti malá v porovnání s naší brněnskou. Na území Budapešti je zakázáno chovat velká hospodářská zvířata, takže v areálu koňskou kliniku či kliniku chorob přežvýkavců byste hledali marně. Za přežvýkavci jsou nuceni studenti jezdit mimo Budapešť na celodenní výjezdy.

Odpoledne následoval přesun do lázní Széchenyi, které pro nás asi byly krásným zážitkem hlavně díky nád-

IVSA Exchange je o poznávání výuky, lidí, míst i tradic ostatních zemí

Katedra veterinární medicíny má na poznaňské univerzitě vyhrazené jedno patro

hernému prostředí lázní. Po relaxování následovala večere na kolejích, kterou pro nás připravili naši hostitelé a byl to tradiční maďarský guláš ve studentské verzi a úžasný večer v národních maďarských krojích s folkovými tanci.

Sobotní den byl opět věnován procházce po městě. Tentokrát jsme přešli po Řetězovém mostě opět na druhý břeh Dunaje a vystoupali jsme na horu ... k Buda castle a opět se kochali krásným výhledem na město. Následoval výlet lodí na ostrov na Dunaji. Tady jsme konečně ochutnali langoš typický pro Maďarsko se sýrem a směsí zakysané smetany. Poslední část sobotního programu byla velká party v bytě Exchange officer Catherine.

Neděle byla ve znamení odjezdu a balení. Někteří z nás odjeli už během rána, a ti, co zůstávali až do večera, mohli ještě zažít trh v ruin baru Szimpla. K dostání a ochutnání tu bylo vše, na co si jen může člověk vzpomenout, od sladkých koláčů, sýrů a domácích klobás po domácí arašidová másla, chilli omáčky a hořčice (ochutnali jste někdy hořčici se skořicí?). Pro ty, co neměli ještě dost Budapešti, byla připravena úniková hra a kolem šesté odpoledne už byl čas odjezdu.

Pobyt v Budapešti jsme si určitě velmi užili, navázali jsme nová přátel-

ství a určitě se chceme všichni vrátit zpět. Je to přece jen 4 hodiny vlakem.

POZNAŇ 17.-20. 11. 2016

Výprava do Poznaň zahrnovala kromě dvou řidiček, tří pasažérek na zadním sedadle také auto značky Hyundai i30 neboli Vašek a GPS navigaci zvanou Eva. Společně s Evou a Vaškem jsme dojezdi do Poznaň ve čtvrtek okolo 19 h přímo na koleje, kde probíhala uvítací večere. Seznámili jsme se s hostiteli, zjistili u koho bydlíme a ochutnali mnoho polských pochoutek včetně vodky Zubrovky a pálenky Soplice.

Páteční dopoledne bylo zasvěceno prohlídce univerzity. V Poznani je fakulta veterinární medicíny součástí Univerzity přírodních věd. Katedra veterinární medicíny tu má vyhrazené přibližně jedno patro v jedné z budov univerzity. S velkými zvířaty je to podobné jako v Budapešti a co se týká kliniky pro malá zvířata, pro studenty tu není zrovna moc dobrých příležitostí. Je tu „školní“ klinika, velmi moderní a asi rok otevřená, jenže tu vlastní soukromník a studenti sem nemohou chodit na stáže, praxe apod. Ale místním studentům tato situace neubírá na nadšení.

text: Tereza Schubertová
foto: IVSA

DOJMY ŠTUDENTKY Z BUDAPEŠTI

Even though my stay in Brno was quite short, I still had a great time and saw/did lots of amazing things because it seems like on every single street corner there is something cool! I loved the mix of old beautiful architecture, and modern trendy bars/cafes/etc. There is definitely something for every kind of taste there. The teahouse Utopia was my favourite place that we went to, it was something I've never experienced before and I wish this kind of thing existed in my hometown! I found Czech people really friendly and welcoming, both the students and random people that we met around. I wish I could have stayed longer, hopefully I will go back one day.

text: Lily Fraser
foto: IVSA

Z žádné, ale opravdu žádné, výpravy nesmí chybět skupinová fotka

Studentská výměna IVSA Brno, Czech Republic – IVSA Cluj-Napoca, Romania

Navštívili jsme i chov koní

Naše cesta začala jednoho nedělního rána. Sešli jsme se na parkovišti hned na dohled naší alma mater, naložili všechna nezbytná zavazadla, sladili GPSky, rozdělili zasedací pořádek v našich dvou dopravních vozidlech a konečně, jen s půlhodinovým zpožděním oproti původnímu časovému harmonogramu, vyrazili směr transylvánská metropole Cluj-Napoca.

Pokud by se náhodou někdo cítil zmaten, hned na začátek pro jistotu vložím malou historicko-geografickou vsuvku, aby si čtenář mohl

naše dobrodružství správně zařadit. Cluj-Napoca, neboli v českém překladu Kluž, je druhým největším městem v Rumunsku (hned po hlavní Bukurešti). Počtem obyvatel, nad 300 tisíc, se dá krásně přirovnat našemu Brnu. A jelikož zde sídlí několik univerzit a bohatý kulturní život, pyšní se Kluž pověstí mladého studentského města. A když se řekne Rumunsko, jednou z hlavních asociací asi bude nechvalně proslulý hrabě Drákula, a není náhoda, že právě Kluž v dřívějších dobách byla hlavním městem oné Drákulovy Transylvánie, neboli Sedmihradská. Historie tohoto místa je tedy velmi bohatá.

Po necelých deseti hodinách na cestě a pár drobných peripetiích, honby za dálničnickými známkami, ztracení se na maďarském venkově a v nočních jednosměrkách centra Kluže, jsme konečně dorazili do cíle a vyčerpaní po cestě jsme se ubytovali na univerzitních kolejích. Museli jsme si pořádně odpočinout, protože program nadcházejícího týdne byl opravdu vyčerpávající.

Pondělí se neslo v duchu poznávání univerzity. Rumunští ívsáci nás provedli areálem USAMV Cluj-Napoca, neboli Zemědělské a veterinární univerzity. Počasí nám také přálo a tak jsme si užívali krásného jarního dne. Po obědě jsme navštívili Vivárium, kde jsme měli možnost se pokochat bezpočtem zástupců plazů a obojživelníků. Pod dohledem odborného pracovníka jsme

se i mohli pomazlit s krásnými červenými užovkami. A na pár fotek samozřejmě také došlo, inu, většina naší výpravy byla děvčata. Večer potom patřil společenskému programu a protáhnutí hlasivek v karaoke baru.

Druhý den naší návštěvy se opět odehrával v areálu univerzity. Hned ráno jsme zapojili naše mozkové buňky při přednášce na oddělení infekčních chorob zaměřené na One Health a Evidence Based Medicine. Vzdělávací den hned pokračoval praktickým cvičením z bronchoskopie u koně, odpoledne jsme se přesunuli na kliniku malých zvířat a mohli přihlížet na operačním sále. A jelikož na IVSA výměnách se nefláká, nýbrž tvrdě pracuje, tak si chirurg vybral asistenci z českých řad.

Ve středu jsme roztáhli svá turistická křídla zase o něco dál a vydali se na pořádný „sightseeing“ do historického srdce města. Mezi dominanty Kluže, které jsme si prohlédli, patří nespočet nádherných kostelů, katolických i pravoslavných, mimo jiné asi nejnámější kostel sv. Michala s nejvyšší věží města a socha uherského krále Matyáše Korvína. Další zastávkou bylo muzeum farmacie s interaktivní starobylou lékárnou. Odpoledne jsme se vyšplhali na místní vyhlídku, kde jsme si mohli užít výhled na celou Kluž. Večer jsme navázali na sportovního ducha a vyřadili se na bowlingu.

Čtvrtý den jsme naše křídla roztáhli ještě dál, až za hranice města, a vy-

Zkouška pevnosti pro ty méně důvěřivé

dali se na výlet, nejdříve do hřebčína, a potom na školní farmu. A jak už jsem jednou zmínila, na IVSA výměnách se i tvrdě pracuje, i zde měla naše česká výprava možnost zazářit, protože dostat příležitost vyhrébelcovat závodního šampiona se jen tak nikomu nepoštěstí. Mezi oběma farmami jsme uspokojili i trochy té touhy po kultuře, a navštívili hrad Banffy, který je v létě hostitelem velkého rumunského hudebního festivalu.

Páteční den, pro mě osobně nejlepší den ze všech, nás zavedl opět daleko za městské brány Kluže, do solného dolu Turda, který slouží jako muzeum těžby soli, ale i jako místo pro rekreaci. Jen co jsme se propletli nespočtem slaných tunelů, sestoupali jsme do obrovských podzemních domů. Pohled to byl opravdu úchvatný. Mistrné osvětlení těch gigantických prostor dává totiž vesmírný pocit, jako by se člověk najednou objevil na jiné planetě a v jiné galaxii. Díky bahodárnému účinku slaného ovzduší v dole na dýchací cesty, můžou zde návštěvníci trávit celý den, na dětských hřištích anebo hraním pinpongu. A zamilovaní si zase mohou půjčit lodičku a projet se na slaném jezeře. Prostě paráda. Česká IVSA výprava domů vezla jako suvenýr přes 8 kg soli. Vždyť se přece říká, že sůl je nad zlato. Na cestě zpátky

jsme ještě vyrazili do nádherné skalní soutěsky Cheile Turzi, na jejímž konci se nám otevřel výhled na nekonečné zelené pastviny obemknuté skalami. Večer jsme završili ve výborné restauraci, kde, dle našeho skromného názoru, dělají nejlepší cheesecaky na světě.

V sobotu, poslední celý den strávený v Rumunsku, nás bohužel takříkajíc vypeklo počasí a plánovaná projížďka na koních se kvůli dešti musela zrušit. Místo toho jsme se šli podívat do skanzenu, pokochat se lidovou tradiční architekturou. Odpoledne jsme i navzdory počasí vyrazili do bitvy. A to bitvy kuličkové, paintballové. A díky dlouhodobě na srážky bohatému počasí dostala tato hra úplně nový „až po kotníky v blátě“ rozměr. Večer jsme završili jak jinak, než opět nejlepšími cheesecaky na světě.

Nic naplat, náš týden v Rumunsku se přiblížil ke svému samému konci. Nezbyvá, než pobalit a připravit se na cestu. Nedělní ráno plné emocí z rozloučení přišlo, ani jsme nevěděli jak. Pro utišení našeho odjezdového rozrušení jsme aplikovali vždy účinnou medicínu, a nakoupili nějaké ty dárečky domů. V našem případě, byly všechny dárečky stravitelné. Cesta domů proběhla hladce, a díky posunu času jsme si i jednu hodinu ušetřili k dobru.

V bývalém solném dole byla úžasná atmosféra

Blízká setkání koňského druhu

Na závěr bych chtěla jménem IVSA Brno moc poděkovat IVSA Cluj-Napoca a jejím členům, za bezkonkurenční týden plný zážitků a krásného přátelství. Těšíme se na naše další shlednání!

text: Zuzana Špalková, FVL
foto: archiv autorky

V OC Olympia se i letos vystřídal několik studentů farmacie, kteří radili „jak na antibiotika“

Lidé považují antibiotika za silnější léky, ukázal Antibiotický den 2016

Stejně jako v minulých letech se i letos zapojila Unie studentů farmacie spolu se studenty veterinární medicíny do osvětové akce v rámci Evropského antibiotického dne (18. 11.) a partnerského Světového antibiotického týdne (14.–20. 11.). Studenti farmaceutických fakult se v Česku zapojují každoročně spolu s asi 700 lékárnami, ve kterých se akce koná celý týden. Dějištěm naší aktivity se 15. listopadu stalo obchodní centrum Olympia a naším cílem bylo informovat veřejnost o antibiotikách, jejich správném užívání a také o prevenci.

S veřejností jsme mluvili o tom, k čemu jsou vlastně antibiotika dobrá, k léčbě jakých nemocí jsou určena a jakým způsobem je správně uží-

vat, aby byl jejich účinek efektivní. Dále jsme hovořili o antibiotické rezistenci, která se stává stále větším problémem, a o způsobech, jakými ji lze ovlivnit. Naši kolegové z FVL zase lidem představili problematiku užívání veterinárních léčiv, zvláště pak u potravinových zvířat.

Z rozhovorů i dotazníků, které jsme s lidmi vyplňovali, vyplynulo, že stále, i přes velkou snahu dostat správné informace do veřejného povědomí, spousta lidí věří různým mýtům a nepravdám, které se kolem antibiotik „točí“. Příkladem jsou domněnky lidí, že antibiotika pomáhají i při léčbě onemocnění jako jsou chřipka nebo nachlazení a považují je za jakési „silnější léky“. Mezi další časté problé-

my spojené s užíváním antibiotik patří také fakt, že někteří pacienti ihned po zlepšení svého stavu přestanou tyto léky brát a léčbu nedokončí, v horších případech si je nechají „na příště“ a posléze při další nemoci užívají antibiotika i bez předpisu od lékaře.

S každým člověkem, který s námi vyplnil dotazník, jsme probrali veškeré nejasnosti týkající se užívání antibiotik a vysvětlili jsme jim problematiku antibiotické rezistence, která vyplývá především z nesprávného užívání a nadužívání. Bohužel se stále objevují případy, kdy lékař bez řádného ověření, zda jde opravdu o onemocnění bakteriálního původu, předepíše antibiotika, a ta jsou užívána zby-

EPSA AUTUMN ASSEMBLY 2017 V BRNĚ

IT'S YOUR TURN!

Už to bude téměř rok, kdy se Unie studentů farmacie úspěšně ucházela o organizaci podzimního kongresu Evropské asociace studentů farmacie (EPSA) ve finských Helsinkách.

Jak to tedy všechno probíhalo a co bude dál? Nejdříve se musel složit organizační tým – Reception Committee (RC) – který má celou událost na starost. Následně jsme museli vytvořit speciální dokument, tzv. bidbook, ve kterém se prezentuje vše podstatné o plánované akci, tedy rozpočet, ubytování, RC, informace o ČR, Brnu, USF a univerzitě. Tomuto dokumentu předcházelo velké množství práce, schůzek a počítání. Bidbook jsme prezentovali před valnou hromadou složenou z oficiálních delegátů asociací v EPSA na Annual Congress v již zmíněných Helsinkách. Po prezentaci jsme odpověděli na různé dotazy, a pak následovala interní diskuze a samotné hlasování, po kterém nám bylo oznámeno, že se USF stala organizátorem Autumn Assembly 2017, tedy druhé největší akce, kterou EPSA během školního roku pořádá.

Samotný kongres se bude konat 31. 10.–5. 11. 2017 v hotelu Bobbycentrum a bude pro cca 300 stu-

dentů farmacie z celé Evropy. Tématem je „Digital Revolution in Healthcare“, ve kterém bychom se chtěli věnovat nejen problematice e-receptů, ale také pokroku v mobilních aplikacích, robotických operacích či v automatizovaném výdeji léčiv. V průběhu celého týdne se studenti můžou vzdělávat na sympozii, workshopech či „soft skillových“ trénincích a večer bude pro všechny připraven bohatý sociální program.

Pokud jste studenty FaF a chtěli byste okusit atmosféru kongresu na vlastní kůži, tak mějte oči otevřené, protože začátkem semestru bude USF vypisovat open call na Helping Team!

Za celou Reception Committee můžu říct, že organizace zatím probíhá velmi dobře a nemůžeme se dočkat, až u nás v Brně přivítáme ostatní. Pokud se chcete dozvědět více, určitě sledujte FB stránky události www.facebook.com/epsaaa17 či naše webové stránky www.epsaaa17.com.

text a foto: Zuzana Jirotková, 4. ročník FaF
Chairperson of EPSA Autumn Assembly 2017

S kolemjdoucími studenty vyplňovali dotazníky, mluvili o nejasnostech a rozdávali jim jablka

Ne každý ví, co je a k čemu slouží CRP test. Studenti ho měli s sebou a vše názorně vysvětlili.

tečně. Veřejnost jsme pak informovali o CRP testech a doporučili jsme, aby si v případě, kdy jim lékař test neudělá, o něj požádali sami, případně využili možnosti udělat si CRP test doma.

Nezapomněli jsme samozřejmě ani na prevenci a každému jsme vysvětlili, jakým způsobem je vhodné zvláště v zimním období posilovat svoji obranyschopnost a onemocnění se pokud možno vyhnuli. Každý respondent našeho dotazníku od nás obdržel jablko jako symbol toho, že je potřeba myslet na nemoci předem a nezapomínat na zdravý životní styl.

Akce se opět vydařila, za což jsme velmi rádi, a doufáme, že i v příštích letech bude akce stejně úspěšná a podaří se nám problematiku antibiotik a antibiotické rezistence rozšířit mezi mnohem širší veřejnost.

text: Zuzana Poláchová, 2. ročník FaF
foto: archiv Unie studentů farmacie

Nemocnice pro medvídky

„Co děláš zítra? Máme jenom přednášku odpoledne, nepůjdeme do nemocnice pro medvídky?“

„Nezbláznila ses? Se konečně můžu vyspat.“

„Hm, tak okay, půjdu tam sama.“

Takhle začalo to skvělé dobrodružství. Vůbec jsem nevěděla, co mě bude čekat. Informace jsem dostala až večer. Přišla zpráva: *v 7:50 budete nachystané na „hlavasu“, budou vás čekat 4 medicí. Poznávací znamení: velký kufr.*

Úkol číslo jedna: dojet na „hlavasu“ a najít 2 farmaceutky. Zkoušeli jste někdy najít v davu 2 holky, které jste nikdy neviděli, nic o nich neslyšeli a facebookové profilovky vám toho moc neřekly? Je to jako hledat správné odpovědi v testu, na který jste se vůbec neučili. Nikdy jsem si nevšimla, že holky chodí doopravdy jenom po dvou. Jak vybrat tu správnou dvojici? Orientovala jsem se podle toho, kdo vypadal stejně zmateně jako já. Trefila jsem se až napodruhé, ale první úkol splněn.

Úkol číslo dvě: najít 4 lidi s velkým kufrem, začínám cítit problém. Nádraží, takže lidé cestují většinou s velkým kufrem. Kdo se hodně ptá, hodně se dozví. Poptali jsme se pár lidí, a pak jsme se konečně trefili. Avšak něco mi tu nesedí, 4 medicí, ale žádný kufr. Asi ho někde zapomněli nebo se medvěd rozhodl, že pojedje v kufru s někým jiným. Brzy nám bylo vysvětleno, že medvěd dorazí s pátým medikem. Bylo nás nakonec 8 + medvěd.

Konečně sedíme ve vlaku. Jedna jízdenka, šetříme naše lesy. Dojeli jsme do vesnice uprostřed ničeho. Osm ne-technicky založených lidí bez jakéhokoli smyslu pro orientaci má najít školku bez mapy. Wifi není, data také ne a do toho začíná pršet. Vážně super. Naštěstí nás našla paní učitelka ze školky. Náhoda? Karma? Osud?

Děti se v Nemocnici pro medvídky učí zábavnou formou o práci zdravotníků a ztráci „strach z bílých pláštů“

Kdoví... a teď začalo to, kvůli čemu jsme přijeli.

Došli jsme do šatny, kde jsem si připadala jako Sněhurka, ale podle počtu bot bylo těch trpaslíků asi 35. Oblékli jsme si na sebe pláště a vrhli se do akce. Losovali jsme, kdo si bude hrát na medika. Já bohužel prohrála. Toužila jsem po tom, být jednou v životě medikem (ale ne více než po čokoládě :D). Připravili jsme si lékárnu, ostatní ordinace a operační sál. Paní učitelky rozdělily děti do 4 skupinek. Některé děti byly proti, jiné více a některé byly zásadně proti. Vzpomněla jsem si na svá dětská léta, kdy jsem měla plno nejlepších kamarádů a střídala je jako ponožky. Někdy ani páry nepasovaly k sobě, tak jsem nosila jednu růžovou a jednu modrou.

Pak jsme začaly společně vyrábět „léky“. Třenku s třecí miskou děti pojmenovaly jako hmoždíř. Když jsem je po osmé opravila a byl to pořád hmoždíř, tak jsem to vzdala. Poté, co jsem pronesla, že ve skleničce je *Taraxacum officinale*, na mě koukaly jako puk. No, není se čemu divit i já jsem se tak koukala na latinářku, když jsem to po-

prvé slyšela. Při výrobě léku pro medvěda jsme sypali magickou látku, což byl cukr, do misky a přisypávali bylinky. Takto připravená směs byla rozdělena a nasypána do kelímků, které se daly medvídkům. Některí medvědi byli ale hypochondři, takže lék užívali znovu a znovu. Vyráběli jsme neustále dokola a já si připadala jako při HVL.P. Medvědi se ale záhadně vyléčili a ta radost dětí opravdu stála za to. Já dostala čokoládu, takže jsem byla spokojená.

Kromě přípravy léků v naší lékárně děti pobíhaly kolem v chirurgických pláštích, obvazovaly plyšáčkům ruce a nohy a vytahovaly střeva s dalšími orgány z medvěda.

Ale to musíte zažít! Přidejte se do skupiny Nemocnice pro medvídky na facebooku.

A poznámka na závěr? I když jsem si myslela, že budu bez energie, byla jsem až přebita. Byla to síla mládí? Nebo jsem upír sající energii...

text: Veronika Šalajková
a Eliška Žubretovská, 1. ročník FaF
foto: Alžběta Sošková

Studenti veterinárního lékařství se školili v akutní medicíně

► Spolek veterinárních studentů IVSA uspořádal na podzim v Hotelu Slavia víkendový seminář Akutní medicíny.

První den semináře se nesl v teoretickém duchu a přednášky byly otevřené pro stovku přihlášených studentů. Nedělního workshopu se pak mohlo zúčastnit třicet šťastlivců s nejrychlejší klávesnicí při registraci. Mezi tématy nechyběla stabilizace akutního pacienta, trauma hlavy, nácvik resuscitace nebo diagnostických postupů.

Nedělní workshop byl rozdělen do tří částí:

Doktorka Vejražková z kliniky Jaggy si připravila případové studie akutních pacientů a účastníci si mohli vyzkoušet odhadnout postupné kroky při diagnostice jednotlivých pacientů až po stanovení konečné diagnózy.

Veterinární záchranná služba Pet and Horse Emergency představila své zásahové vozidlo a seznámila nás s metodikou práce a zajímavými případy.

Doktorka Raušerová si připravila názornou zkoušku první pomoci na psím fantomovi, při které nechybělo ani EKG, aplikace léčiv a především koordinace ve skupině pracovníků.

text: Kristýna Kounková, Dobra Malíková
foto: Dobra Malíková

Menší počet účastníků praktické části umožnil intenzivnější výuku

Nácvik resuscitace a práce ve skupině probíhal na psím fantomovi

Nechyběla možnost seznámit se s činností a vybavením zvířecí „záchranky“

Posluchárna v Pavilonu klinik malých zvířat praskala ve švech

Zájemci o studium, hlaste se!

Zájemci o studium farmacie obsadili posluchárnu v budově 44 v deset i ve dvanáct hodin

Únor je zlomovým měsícem pro téměř všechny středoškoláky, kteří touží vstoupit na prkna, která znamenají další studium. Řada fakult totiž letos uzavírá příjem přihlášek právě úderem 28. února. Tohoto termínu se drží i Fakulta veterinárního lékařství a Farmaceutická fakulta. Fakulta veterinární hygieny a ekologie naopak dává šanci i opozdílům a váhacům, na jejich přihlášky čeká až do 15. března.

Zájemce o studium jsme lanořili už na podzim na brněnském veletrhu Gaudeamus. Jeho už dvacátý třetí ročník se konal 1.–4. listopadu 2016 na Brněnském výstavišti. Během čtyř dnů se v pavilonech G1 a G2 vystřídalo 27 882 návštěvníků. Všechny tři fakulty Veterinární a farmaceutické univerzity Brno se prezentovaly u stánku, posled-

ní den veletrhu jsme se představili formou prezentace a rozhovorů se stávajícími studenty v přednáškovém sále.

Na X. ročník veletrhu Gaudeamus Praha 2017 se vydali zástupci Fakulty veterinární hygieny a ekologie. Na dvoudenní akci v lednu dorazilo 10 018 návštěvníků, což je o 299 více než v předešlém roce.

Další příležitost k osobnímu setkání se svou potenciální alma mater měli zájemci o studium na VFU v den svých pololetních prázdnin. Náruč a učebny otevřely opět všechny tři fakulty a na 10. a 12. hodinu připravili jejich zástupci přednášky o studiu. Zejména v posluchárně Pavilonu klinik malých zvířat bylo už před desátou hodinou velmi těsně. Opozdlí studenti i s rodiči po kratším blouzení v areálu dorazili i do vzdálenějších poslucháren

Pavilonu farmacie I a Pavilonu profesore Lenfelda. Usměvavé studijní referentky i zástupci studentů doplnili výklady proděkanů a všichni ochotně zodpovídali dotazy.

V uplynulých týdnech také spatřily světlo světa nová videa, která jsme natočili ve spolupráci se studenty a Citadella Production. Pokud jste ještě neviděli, najdete je na facebook.com/VFUBrno/videos/ i univerzitním webu nebo YouTube kanálu.

Jak se snahy vydařily a kolik nakonec přišlo přihlášek, rozebereme v příštím čísle.

text: Kristýna Kounková

foto: Kristýna Kounková, Jana Doleželová

Úvodní přednáška na FVHE se nesla ve velmi přátelském duchu

Fronty se tvořily u univerzitního stánku na veletrhu Gaudeamus v Praze i Brně

Trénovat na půlku se nedá, ČASTO SE MUSÍME ROZHODOVAT MEZI ŠKOLOU A TRÉNINKEM, SHODUJÍ SE ÚSPĚŠNÉ SPORTOVKYNĚ Z VFU BRNO

► Nikdo nepochybuje, že studium na Veterinární a farmaceutické univerzitě je velmi náročné, a to i časově. Co ale dělat, když má člověk i časově náročný koníček, který je jeho vášní a kterého se nechce vzdát? Nezbyvá, než zatnout zuby a čerpat energii z radosti, kterou záliba přináší. To je i případ výjimečných studentů, kteří vynikají i ve sportu. A právě na ně se podíváme v Horizontech tohoto čísla.

Už absolventkou byla v době vyhlášení nejlepších brněnských sportovců MVDr. Veronika Milerská, oceněná za úspěchy v kategorii plavání, dálkové plavání.

Mezi její nejlepší výsledky za rok 2016 patří:

- **Mistrovství České republiky masters 1. místo na 20 km, na 10 km, na 5 km, na 3 km i na 1,5 km**
- **Světový šampionát Srbsko 19 km Jarak-Šabac 4. místo**

- **Mistrovství České republiky 1. místo, 2. místo a 2x 3. místo, mezi masters 4x 1. místo**

- **České akademické hry 3x 2. místo**

Trojici výjimečně úspěšných studentek-sportovkyň ocenil rektor za úspěšnou reprezentaci VFU Brno mimořádným stipendiem v závěru zimního semestru. Co o kombinaci studia a sportu říkají? Využívají na-

bídky sportovních aktivit na univerzitě? Kolik hodin sportu týdně věnují? A jaké mají sportovní sny?

BLANKA MARTINKOVÁ
(FARMACEUTICKÁ FAKULTA),
RAFTING, SLALOM A SJEZD NA
DIVOKÉ VODĚ

„Sportu se věnuji asi od 12 let. **Začala jsem jezdit na slalomovém kajaku, později jsem začala jezdit i sjezd na divoké vodě a nakonec jsem s kamarádkami od vody poskládala i raftový tým.** Můj sport a škola se kloubí špatně, většinu víkendů trávíme na závodech nebo soustředěních.

Letos přecházíme z kategorie juniorek do kategorie žen, takže letošní cíl bude podívat se alespoň jednou na stupně vítězů v českém poháru. **Do budoucna bychom se rády dostaly do reprezentace,** ale to musíme ještě zabrat.

Vzhledem k mému přechodu z fakulty na fakultu se mě netýká stipendium ubytovací, takže zvláštní stipendium před Vánoci bylo moc pěkné.

Škola poskytuje spoustu aktivit, mně se moc líbilo plavání v Lužánkách, bohužel už ho se školou nestíhám.“

TAMARA OLEJÁROVÁ
(FAKULTA VETERINÁRNÍHO
LÉKAŘSTVÍ),
SHOW DANCE

„Športu sa venujem odjakživa. Myslím, že za to môže moja športová rodina, ktorá ma nikdy nenechala sedieť a nudiť sa. Od malička som chodi-

Tým Blanky Martinkové na MS v Al Ain 2016

Tamara Olejárová soutěží od pěti let. Soutěžní duet tvoří společně se svou sestrou.

la na tréninky modernej gymnastiky, neskôr sa hobby zmenilo na seriózne tréningy, súťaže a sústredenia. **Prvú súťaž som absolvovala v 5 rokoch a potom asi každý rok až doteraz.** Medzitým gymnastiku vystriedalo parkúrové skákanie na koni a tiež moderný tanec – show dance. Tomu sa venujem doteraz.

Zladiť požiadavky na štúdium a šport je neskutočne náročné a usku-točniteľné jedine pri veľkom seba-zaprení, motivácii a vôli. Často na úkor osobného voľna, spánku a iných vecí...

Trénovať na polovicu sa nedá, ak chcem niečo dokázať, musím do tréningu vložiť veľa síl, energie a tiež času. **Minimum je 8-10 hodín týždenne...** technika, balet, jazz, moderna, kondičný tréning, choreografia, regenerácia... **Trénujem aj na koľajach.**

Mojím snom bolo vyhrať šampionát v individuálnej disciplíne, čo sa mi aj tento rok podarilo na Majstrovstvách Európy v Rusku, kde som v duete spoločne so sestrou získala titul Majsteriek Európy. Okrem toho sa mi podarilo získať v skupinovej choreografii titul majstrov Európy v roku 2013.

Štipendium ma veľmi potešilo, som nadšená z prístupu a podpory vedenia univerzity. **Myslím, že každý, kto niečo robí nad rámec povinností, si zaslúži pekné slovo, možno pochvalu a ocenenie. Preto ma veľmi teší, že naša univerzita má takéto postoj a nezabudla na nás.**

TEREZA ZAHÁLKOVÁ
(FAKULTA VETERINÁRNÍHO
LÉKAŘSTVÍ),
LYŽOVÁNÍ, OBŘÍ SLALOM ŽEN

„Závodně lyžuji asi **od 6 let.** Nikdy pro mě nebyl cíl světový pohár, ale vždy jsem se snažila **dát do tréninku maximum a dostat co nejvíce ze svých možností.**

Tereza Zahálková zabodovala na závodech už v letošním roce

Závodní lyžování závisí na počtu dní strávených na lyžích, což se studiem bohužel skloubit moc nejde. Často se musím rozhodovat mezi tréninkem a školou a většinou vyhraje škola, protože vím, že lyžováním bych se už neuživila. Z toho vyplývá, že ani toho tréningu není tolik, kolik bych potřebovala, a když se náhodou nějaký závod povede, mám opravdu velkou radost.

V loňské sezóně jsem ale byla hrdá, že můžu na vyhlášení vítězů přijít právě za Veterinární a farmaceutickou univerzitu. Byl to pro mě asi jeden z největších dosavadních úspěchů.

Ocenění od univerzity mě překvapilo a jsem za něj samozřejmě moc ráda.

Snažím se nestavět lyžování nad školu, ale **chtěla bych poděko-**

vat vyučujícím, kteří mi vycházejí vstříc, když to jinak nešlo a musela jsem různé složité přehazovat cvičení kvůli závodům nebo soustředěním.

Tereza už si stihla připsat další úspěch i v tomto roce, a to na závodech v Karlově pod Pradědem FIS, kde ve slalomu „uložila“ 3. a 5. místo.

SPORTOVAT SE DÁ I VE ŠKOLE

Všem, kteří se rádi hýbou, nabízí bohaté sportovní vyžití i Ústav tělesné výchovy a sportu. Každý semestr si sportovci mohou vybírat z různých sportů od badmintonu přes aerobic až po latinskoamerické tance. A nechybí ani výuka jízdy na koni.

Po dva semestry mohou studenti sportovat zdarma a jsou navíc za svou aktivitu odměněni i kreditově. Kdo chce sportovat dále, může vstoupit do Vysokoškolského sportovního klubu. Mimo pravidelné aktivity pořádají pracovníci ústavu i cyklozájezdy nebo výlety na hory.

Tak sportu zdar a na viděnou v tělocvičně!

text: redakce

foto: archiv B. M., T. O. a T. Z.

Kde se vzdělat nebo co si nenechat ujít na univerzitě? Redakce sestavila výhled na události veterinární, farmaceutické a univerzitní na dobu od vydání tohoto čísla časopisu do vydání příštího čísla. Podobné přehledy vám nyní budeme přinášet v každém čísle, máte-li tedy tip na akci, kterou bychom měli zařadit do kalendáře, pošlete ho na kounkovak@vfu.cz.

VÝHLED VETERINÁRNÍ

11.–12. 3.	Nemoci a chirurgie drobných savců – cyklus přednášek – Hradec Králové (Samohýl)
11.–12. 3.	Veterinární homeopatie 2017/2 – Vimperk (MVDr. Michal Jiříčka)
11.–12. 3.	Výroční konference ČHS – Seč (ČHS)
25. 3.	Rentgenologie hrudníku v příkladech a kazuistikách – Liberec (ATOMVET.CZ s. r. o.)
25.–26. 3.	Oftalmologický workshop – Hradec Králové (Samohýl)
7.–8. 4.	VETfair 2017 – Hradec Králové (Prion s. r. o., CPVS, ČBS)
21.–23. 4.	Internistické dny – Šamorín (SAVLMZ)
22. 4.	Výživa psů a koček – Brno (KVL ČR)
29.–30. 4.	Stomatologické jaro – Křtiny (CDVS)
12. 5.	9th European Symposium of Porcine Medicine – Praha (CPVS)
12. 5.	8. střeoevropský veterinární kongres – Brno (VFU Brno)

VÝHLED FARMACEUTICKÝ – akce České farmaceutické společnosti ČLS JEP

13. 3.	Pracovní odpoledne věnované farmakovigilanci Farmaceutická fakulta UK v Hradci Králové, posluchárna A (Ak. Heyrovského)
14. 3.	Pracovní odpoledne věnované farmakovigilanci Lékařský dům, Sokolská 490/31, Praha
8.–9. 4.	LXIII. sympozium z historie farmacie a Otvírání muzea 2017 Hospital Kuks
8. 4.	XVIII. beskydský slet lékárníků Hotel Sepetná, Ostravice
10. 4.	Pracovní odpoledne věnované lékové adherenci a polyfarmakoterapii Farmaceutická fakulta UK v Hradci Králové
11. 4.	Pracovní odpoledne věnované lékové adherenci a polyfarmakoterapii Lékařský dům, Sokolská 490/31, Praha
12. 4.	Pracovní den nemocničních lékárníků Lékařský dům, Sokolská 490/31, 120 00 Praha 2

VÝHLED VFU BRNO – průběžně aktualizovaný univerzitní kalendář najdete na webové adrese bit.ly/VFUKalendar2017

8.–9. 3.	Prodejná výstava zahraničních učebnic a monografií (Univerzitní knihovna)
22. 3.	Seminář: Geriatrie pohledem historie aneb O „OTCI“ „A MATCE“ Ignatz Leo Nascher (1863–1929) a Marjory Warren (1897–1960) (Renata Blechová)
24. 3.	Farmaceutické plesání „na Semilasse“
29.–30. 3.	Jobfair – veletrh pracovních příležitostí (pořádá USF)
12. 4.	Klub dějin vet. medicíny a farmacie: klubová schůzka Jan z Krušce ve veterinární historiografii (Jiří Šindlář)
20. 4.	XII. Kábrtovy dietetické dny (hotel Avanti)
26. 4.	Seminář: Historie a současnost Mozambiku (Roman Halouzka)
2. 5.	Vychází Vita Universitatis 2/2017 (elektronická)

XXII.

PLES

farmaceutů

24. 3. 2017 19:00

Kulturní dům Semilasso

Členové USF: 200,- na sezení / 150,- na stání

Rezervace na www.usf.cz

250,- na sezení
200,- na stání

VITA UNIVERSITATIS

Časopis Veterinární a farmaceutické univerzity Brno
ISSN 1803-3830

